

पौष मा

१८२१८

विषयः शुश्रूषातिहासम्

पृष्ठ सं०

भाषावत्तम (देशमस्मृत्तः)

अन्वयकार

पृष्ठ सं० १-४२ (१५ उच्छ्वासपर्यन्तम्)

पौष मा

अक्षर सं० (पृष्ठे) ३६

पृष्ठ सं० (पृष्ठे) १०

पौष मा ११.५" x ५.७"

लिपिः द. न.

आचारः म.

पौष मा

५०

14476

पौष मा ११.५" x ५.७" ११.५" x ५.७" ११.५" x ५.७"

पौ. ३२३३

MS. B. 1. 1. - 528

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

कथितो वंशविस्तारो भवता सोमसूर्ययोः राज्ञो भव्यवंश्यानां च रि
 तंपरमाभूत् १ यदौश्रधर्मशीलस्य नितरां मुनिसत्तमः तज्जोशेनावतीर्णस्य वि
 श्मावीर्योणाशसनः २ प्रवर्तीर्यो वंशभगवान्भूतभावनः कृतवानियानिविश्वा
 न्मातानिनोददावत्सरात् ३ निवृत्ततर्पैरुपगीयमानात् भवौषधाच्छेवमनोभिरामात्
 कउत्तमश्लोकगुणानुवादात् पुमान्विरज्येत विना पशुघ्नात् ४ पितामहाभेसमरे
 भुञ्जयेद्वैव्रताभातिरथेस्तिमिगलेः दुरत्ययं कौरवसेन्यसागरं कृत्वा तं न वत्सप
 दं त्ययत्तदा ५ शौरमुखविभुर्मिदं दंगं संतानदीजं कुरुपु. उ. वानां जुगोपक
 रितं गतां प्रातश्चक्रे गतं भूयः शरणं गतायाः ६ वीर्योणा तस्याखिलदेहभाजा मेतर्ब
 हः पूताः कालस्त्रेः प्रयच्छतां मृत्युमुपायतं च मायामनुष्यस्य बद्धस्वविघ्न ७ शेरिण

स्तनयः प्रोक्तो रामः संकर्षणस्त्वया देवक्या गर्भसंबन्धः कुतो देहांतरं विना ८ कस्मान्मु।
 कुं दोभावात्पितुर्गौह. दूजगतः कवासंज्ञातिभिः सार्द्धकृतवान्सात्वतां पतिः ९ ब्रजैव स
 न किमकरोन्मधुपुष्पो चक्रे शवः आतरं चावधीत्कंसमानुरक्षात्तदहणम् १० देहेमानु
 षमाश्रित्य कतिवर्षाणि वृष्णिभिः मधुपुष्पो सहा बात्सीत्यल्पः कल्पभक्ष्यभोः ११ एतद
 न्यच्च सर्वमेमुनेः कृष्णविचेष्टितं वज्रगर्हसि सर्वज्ञश्च धानाय विस्तृतां १२ नैवातिदुःस
 हाक्षन्मात्स्योक्तो दमपि बाधते पिवंतं त्वन्मुखं भोज्यं भुजंतं हरिकथां मृतं १३ स्तउवा
 ॥ एतन्निशम्य भृगुनन्दनसाधुबादवैव्यासिकः स भगवानर्घ्यं विभूरात् ॥ प्रत्यर्च्य कृष्णचरितं
 कलिकल्पघ्नं व्याहर्तुं मारुतभागवतप्रधानः ॥ १४ ॥ वा. वा. वा. सम्यगव्यवसिता
 बुद्धिस्तवाजर्घिसत्तमः वामुदेवकथायां ते यज्ज्ञानानेति कीरतिः ॥ वासुदेवकथाप्रसंग
 रुषास्त्रीनपुनर्गतिर्दि. चत्तारं १४ स्कं श्रीतत्सत्यादसलिलं यथा ॥ १५ ॥ भूमिर्दत्तपद्मान

भा-८ २ दैत्यानीकशतयुतैः आकांताभिमहारेण ब्रह्माण्डशरणं यदौ १७ गोर्भत्वाश्च मुखा-
 खीखिन्ना रुदंती कुरुण विभोः उपस्थिता ते केतस्मे व्यसनं समवोचत १८ ब्रह्मा
 तदुपधायांथ सह देवैस्तथा सह जगाम स त्रिनयनं स्त्रीरस्त्रीरपयानिधेः १९ तत्र गत्वा
 जगन्नाथं देवदेवैरुपाकपि पुरुषं उपासन् उपतस्थ समाहेतः २० गिरं समाधा-
 ग गने समीरतां निशंवेधां च दशानवाचह गां पौरुषी मेष्टुणा तामराः पुनर्विधीयतामा २१
 शुतथिचमाचिरं २२ पुरे वपुसां बध्नतो धराज्वरो भवदिरं शैर्यदुपपन्नयताः सयावदु-
 र्वाभरमीश्वरेश्वरः खकालशताक्ष भ्यंश्चरेजुवि २३ वसुदेवो देवसाक्षात् भगवान् पु-
 पुरुषः २४ जनिष्यत स्त्रियार्थं त्वासे भवतु सुरस्त्रियः २५ वामुदेव कलानेतः सहस्रं
 दनस्वराट् अग्रतो भवितु देवाहरेः प्रियाचकीर्षया २६ विष्णोर्माया भगवती यया संमो-
 हितं गतम् आदिष्टा प्रभुणा शेनका धीर्यं स भविष्यति २७ इत्यादि २

इन्द्रगणान् प्रजापतेरिति विभुः आश्वास्य च महतीं गीर्भस्वधाम प्रमंयं यौ २८ श्रसेनो
 यदुपतिर्मथुरामावसत्पुत्री माथुरान् श्रसेनोश्च विप्रयान् बुभुजे पुरा २९ राजधानेत-
 तः साभूत्स वैयदव भुजा मथुरा भगवान् यत्रानित्यसन्नेह तोहारेः २९ तस्या तु कर्हि
 चित्तत्रैरिव सुदेवकृता हहः देवक्या सूर्यया सां प्रयाणरथमाकृत्य २९ अग्रसेन सु-
 तः कंसास्वसुः प्रियचिकीर्षया रथमीनदयानां जग्राह रोक्कैरथशतेर्वृतः ३० चतुःश-
 तं पारिवर्हं जनानां हेममालिनां अश्वा नामयुतं सार्द्धं रथाचविषट्षत् ३१ दासीनां सु-
 कुमारीणां द्वे शतं समलंकृतं दुहित्रे देवकः प्रादात्तयाने दुहितृवत्सलः ३२ शंखतर्प-
 मृदंगाश्च नुदुंदुभयः समं प्रयाण प्रकृते तावत्तत्वरवधोः सुमंगलं ३३ पथि प्रशहिरा-
 कं समाभाष्या हाशरीरवाक् अस्यास्त्वामष्टमो गभीरं तायां वहसे बुधः ३४ इत्युक्तः स
 खलः पापेभोजानां कुलपांसनः भागेनीह तु मारुतः खट्वापाणि कचेष्टहीत ३५ तज्ज

भा.द. ३ गुप्तितकर्मणो नृशंसं निरपवपं वसुदेवो महाभाग उवाच परिंसात्तयौ ३१ मत्स्यं
 ३ श्चाप्रेनीयगुणः श्वरेर्भवान्भोजयशस्करः एकधमगिनीहत्यास्त्रियमुद्रावर्षणि ३२ मत्स्यं
 नवतांवीरदेहेन सजायते ३३ यद्यवा एतांते वामस्युर्वे प्राणिनां ध्रुवः ३४ देहपंचनशापनेदे
 वीकर्मण्यतोऽवश देहं तस्मिन् प्राप्य प्राकृतं न तपजते वपुः ३५ वृत्तं नतिष्ठन् पदे केन गच्छेत्
 केन गच्छति यथा त एजल के वंदे ही कर्म गतिं गतः ३६ स्वमेयथा पश्यति देहमीदृशं मनोरे
 नाभिना विष्टचेतनः ३७ सुताभ्यां मनसा नु चेतयन् प्रपद्यते तत् किमपि रूपमस्ति ३८ यः
 तोयते थावति देवलोदितं मनो विकारात्मकमायमवसु ३९ गुणेषु मायारचिते ध्रुवस्य सीमपय
 मानः सहते न ज्ञायते ४० श्रुतिर्यथैवोदकपार्थिवे ध्रुवः समीरवेगानुगतं विभाव्यते ए
 वं स्वमायारचिते ध्रुवोऽप्युमानुगुणेषु रागानुगतो विमुह्यति ४१ तस्मान्न कस्यचिद्
 हमाचरे सतथा विधेः ४२ आत्मनः क्षेममन्विच्छन् दोग्धुर्वै भयं ४३ एवातवानुजावो
 परतो

हस्त

३

पि२

लारूप एण पुत्रकोपमा हंतुं नार्हसि कल्याणी मिमांसा दीनवत्सलः ४५
 एवं सप्तमभिर्भेदे बोध्यमानो दास एव न्यवर्तते कौरवपुत्रवादानु
 व्रतः ४५ निर्वधंत स्य तं ज्ञात्वा विचिंत्यान कदु दुभिः प्राप्तं कलश्रुतिमोदुमिदं न ज्ञान्वा
 पद्यतः ४६ दृष्ट्युर्दृष्टिमापोऽस्योऽमुं दुःखलोकं यद्यसौ न निर्वर्तते तदा पराधोऽस्ति देहि
 नः ४७ प्रादामृत्युपे पुत्रान्मोचयेत् कृपणमिमांसा सुताभ्यां दिजायेर न मृत्युर्वीन भियेत
 चेत् ४८ विपर्ययो वा किञ्चिन्मत्स्याद्रुतिर्धातुदुःखमा उपस्थिते निवर्तते तनिहन्तः पुनरापेतेन
 ४९ प्रत्येयथा दासवियोगयोगो गयो हृष्टतोऽन्यत्रान्मिजमस्ति एवं हिंजतोऽपि दुर्विभाव्यः शरीर
 संयोगवियोगहेतुः ५० श्रीशुक उवाच एवं विमृश्य तं पापं यावदात्मनि दर्शनं पूजयामा
 स वेत्तौ रिर्वहमानपुरःसरं ५१ प्रसन्नवदना भोजो नृशंसं निरपवपं मनसा दूयमानेन वि
 हसन्निदमब्रवीत् ५२ वसुदेव उवाच न सत्यात्तो भयं सोऽप्ययं देहाहं शरीरं वाक् पु

भा-८ ज्ञानसमर्पियिष्यः स्यादतस्तेभ्यमागतं ५४ श्रीशुकउवाच स्वसुर्वधान्विवृतेकंसस्त प्रवी
 ४ द्वाकसारवित वसुदेवोपितं प्रीतः प्रशस्यप्राविष्वाहहं ५५ अथकालउपारहेदेव
 कीसर्वदेवता पुत्रानप्रमुषुवचाष्टिकन्याचेवानुक्तसरे ५६ कीर्तिमतं प्रथमजं कंस
 यानकदुदुभि अप्रियामासकृद्वैष्णोन्तादतिविक्रलः ५७ किंदुःसहंतुसाधूनां वि
 दुषाकिमुपेक्षितं किमकार्यकदर्पांरदुस्वजकिंधतात्मना ५८ दृष्ट्वासमलतत्त्वो
 रः सत्येवव्यदस्थिति कंसस्तुष्टमनारजन प्रहसन्निदमब्रवीत् ५९ प्रतियातकु
 मारोयंनखस्मादस्तिमेभ्यं अष्टमायुवयोः पुत्रानस्त्युभुविहितः किलः ६० तथेति
 मुत्तमादाययन्वानकदुदुभिः नाभ्यनंदतुत द्वाकपमसतोविजितात्मनः ६१ नंदाद्या
 येनजगोपायाश्चामीषांचयोषितः हस्मयोवसुदेवाद्यादेवक्याद्यायदुत्थिय ६२ स कंस
 वैदेवताप्रायाउभयोरपिभारत ज्ञातयोबधुमुत्सृजेयचकंसमनुव्रताः ६३ गतेय ४

वसुदेवेतदेवकार्यार्थमुद्यतः एतत्कंसायभगवान्शशांसाभेत्यनारदः ६४ भूमेभीरण्य
 माणानोदेत्यानांचवधोद्यमं रुषेर्विनिर्गमेकसोयहन्मत्वासुरानिति देवक्यागमसंभूतं
 विष्णुचखवधंप्रति ६५ देवकीवसुदेवंचनिगृह्यनिगडेर्गहीत्वा जातंज्ञातमहसुत्रतयोर
 जनशंकया ६६ मातरंपितरंभ्रातृन्सखीश्चसुरुदःसखीन् घ्नन्निखंसुतपोलुधाराजानः
 प्रायशोक्षुवि ६७ आत्मानमिहसंजातंजानन्प्राकविष्णुनाहतं महासुरंकालनेमियदुभिः
 सव्यसध्यतः ६८ उग्रसेनंचपितरंयदुभोजोपाधकाधिपे स्वयंनिगृह्यबुभुजेश्वरमेनान्महा
 बलः ७० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेकृष्णवतारोनामप्रथमोऽध्यायः १ श्री
 शुकउवाच प्रलंबवकचाणूररत्नाकर्तृमहाशनैः सुष्टिकारिष्टद्विविदपूतनाकेशिधनु
 कैः १ अग्नेश्चासुरभूषालेवीणभौमादिभिद्युतः यदूनांकदनंचकेवलीमागधसंश्रयः २ ते
 पीडितानिविविधसुःकुरुपांचालकैकयान् शाल्वाविदमोन्निषधान्विदेहान्कौशालानपि

भा.द. ३ एकैतमनुरुध्वानाज्ञातयः पर्युपासते मधुरायां स्थिताश्चैव ये कुराद्याविश्रापते ४ पूर्वा-
 ५ हतेषुषट्सुबालेषु देवक्याश्चोत्तरेणैना सप्तमो वैष्णवधामयमनेन प्रचक्षते गर्भेव
 भूतदेवक्याहर्षशोकविवर्धनः ५ भावानपि विद्यात्मा विदित्वा कंसजं भयं यत्ना
 निजनाथानां योगमायां समादिशत् ६ गच्छेद्विजृम्भं देवोपगोभिरलंकृतं रोहिणी
 वसुदेवस्य भार्यात्तेन दंगो कुले ७ अन्याश्च कंससंविद्याविचरेषु वसन्ति हि देवकस्य
 दरे गर्भेशोपाख्यं धाममामकं ८ तत्तत्संनिक्षिप्य रोहिण्या उदरे सन्निवेश्य प्रथादमंश्च
 भागेन देवक्याः पुत्रतां शुभे ९ प्राश्यामि त्वां यशोदाया नंदप्रत्या भविष्यसि अक्षिष्यां
 तिमनुष्यास्त्वोसर्वकामवरे श्वरी धूपोपहारबलिभिः सर्वकामवरप्रदो १० नामधेयानि
 कुर्वन्ति स्थानानि च न राभुवि दुर्गेतभद्रकालीति विजया वैष्णवीति च ११ कुमुदाचंडि रुक्म-
 का रुक्मा माधवी कन्यकेति च मायानारायणीज्ञानी शारदया विकेति च १२ गर्भसंकर्ष ५

लोकोत्तरेण हंसकर्षणां वैभूः रामेति लोकरमणा हलभद्रं बलोद्धया १३ श्रीशुक उवाच
 संदिष्टे वै भगवता तथेत्यामिति तद्ब्रुवः प्रतिगृह्य परिकल्प्य गंगतातज्जथाकरैः १४ गर्भे प्र-
 एति देवक्यो रोहिणी योगनिद्रया अहोविश्रान्तो गर्भेति योराविचक्रुः १५ भावानपि
 विद्यात्मा भक्तानामभयकरः अविदेशां भागेन मनःप्राणकंदुडुभिः १६ सविश्रान्तैरुष-
 धामभाजमानो यथा रविः दशसदोऽतिदुर्द्धो भूतानां सब्रह्म १७ ततो जगन्मालम-
 च्युतांशं सप्तमं हितं मरुत्तेन देवी दधारसर्वात्मकमात्मभूतं काशायथानंदकरं मनसः १८
 सा देवकी सवैजगन्निवासिनिवासभूता सुतरां नरेजे भोजेदगोहेऽग्निशिखे वरुध्वा सखी
 ज्ञानखले यथासती १९ तां वीक्ष्य कंसः प्रभयाजितां तं राविरोचयंती भवनं शुचिं सिता-
 प्राद्वेपमे प्राणहरोर्हरिं गुह्यं ध्रुवश्चितो यत्नपुरं यमीदृशी २० किमद्यतस्मिन्करणीय-
 माशुभेयदर्थतत्रो न विद्वति दिक्कमं स्त्रियः स्वसुगुरुमत्पावधोऽयं यशः श्रियं हत्यनुकाल

भा-दः
६

मायुः २१ स्वयंसजीवन्तु संपरेतो वर्तेत योऽयं तन्त्रं शंसितेन देहेभ्यतेतमनुजाः चापतिगं पूर्वा
तातमो घेतनुमानि नो ध्रुवं २२ इति घोरतमाद्वातसेनिहृतः स्वयंप्रभुः आसिप्रतीक्षं
तज्जन्महरेवैरानुबंधकृत २३ आसीनः सविशस्तिष्ठेन भुंजानः पर्यटनमुही चित्तयानो
रुधीकेशमपप्रपन्नमयजगत २४ ब्रह्मभवश्चतरेत्यमुनिभिर्नारदादिभिः देवैः सानुच
दैः साकंगीर्भिर्दृषणमीडनु २५ ब्रह्मादय ऊचुः सत्यव्रतः सत्यपरं निसत्यं सत्यस्यो भित्ति
हेतुचसत्यं सत्यस्य सत्यमतसत्यनेन सत्यात्मकं त्वं शरणं प्रपन्नो २६ एक्ययनोऽसौ हि फ
लेन्निमूलश्चतुरसः पंचविधः षडात्मा समत्वगः च विदपो न वा सोदरा छदी दिव्यो ह्याः
दिदृष्टः २७ त्वमेक एवात्मसतः प्रसूतिः स्वं संविधानं त्वमनुग्रहश्च त्वन्मायया संहतचित
सत्त्वां पश्यंति नानाविपश्चित्तानि २८ विभोर्धेस्तूपा एव बोधोऽप्राप्तासे मायलोकस्य चरा
चरस्य सत्त्वोपपन्नानि सुखावहानि सतामभश्रुणिमुहुः खलानां २९ तयो बुजासा खिलसा ६

ति ७

त्वया भिरुमाधिना वेदात् चेतसैके त्वया दपो तेन प्रहृतकृते नक्तुर्वैगोत्सपदं भवाधिं
३० स्वयंससुतीर्धसुदुस्तरं धूमं भवानीवं भीममदभ्रसौ हृदाः भवत्पदं भो हृन्नावमत्रेते
निधाययाताः सदमुग्रहो भवान् ३१ येनैव विंदासविभक्तमानिनस्तय्यस्तभावादि विमुक्ष
बुद्धयः आरुचरु छे एण परं पदं ततः पतं त्यधोऽनादृत्युषादं प्रययः ३२ तथा न ते माधवता
वकाः क्वचित् भ्रंशंति मार्गात् त्वायि वरुसो हृदा त्वया भिगुता विचरंति निर्भया विनायका
नीकपमूर्द्धसुप्रभो ३३ सत्त्वं विशुद्धं अयं ते भवान् स्थितो शरीरिणां श्रेयउपायनं वपुः वे
दक्रियायोगतपः समादिभित्तवार्हणं येन जनः समीहते ३४ सत्त्वं चेद्वातरिदेनिजं भवदि
ज्ञानमज्ञानभिदापमार्जनं गुणप्रकाशैरनुमीयते भवान् प्रकाशपतेयस्य च येन वा गुणः ३
५ न नाम रूपेण कर्मजन्मभिर्निस्तपतयेत वतस्य साक्षिणः मुनो वचोभ्यामनुभेयवर्त्मनो
देवक्रियाया प्रतिर्यं त्यथापि हि ३६ शृण्वन् शृण्वन् संस्मर्यश्च चित्तयन् नामानि रूपाणि च

३०-८ मंगलानि कियसुगमस्वरणारवेंदोराविष्टचितोनभवायकत्यते ३१ दिव्याहरेऽस्याभ पूर्वा
 चतःपदेषुवागंशपनीतस्वजनमनेशितुः दिव्याकितान्वयदकैः सुशोभनेऽस्यामगाद्या
 चतवीनकंपितो ३२ नतेभवस्यशभवस्पर्कारणविनापिनोदंचतत कीयामहे भवोनिरोधः
 स्थितिरप्यविद्यया कृतयतस्वयंयाश्रयात्माने ३२ मत्स्याश्रकछपवराहनेसिंहहंसरा
 अन्यविप्रविबुधेषु कृता वतारः त्वयासनास्ति भुवनं च तथा धुनेशभारं धुवोदरयद्भुम्
 वंदनंते ३० दिव्यावतंकुसिगतः परः पुमान् पञ्चनसाक्षाद्गवानभवायनः माभूयंभी
 जपतर्मसूषीर्गोताग्रहनां भवितातवात्मनः ३१ श्रीशुकउवाच इत्यभिष्टयपुरुषं यद्गुण
 नंदं यथा ब्रह्मज्ञानोपराधाय देवाः प्रतिययुर्दिवं ३२ इति श्रीभागवते महापुराणे दश
 मस्कंधे गर्भोत्पत्तिः कृतब्रह्मसुतिर्दितीयाध्यायः २ श्रीशुकउवाच अथमर्षगुणोपे कस्त-
 तः कालः परमशोभनः शरीराजन्मजन्मक्षेत्रगतक्षयहतारकां १ दिशः प्रमेदुर्गगानं निर्म ७

लोडुगणोदयं महीमंगलभूयिष्ठपुरग्रामज्जाकराः २ नद्यः प्रसन्नसलिलारूपा जलरुहश्रि
 यः द्विजालिकुलसन्नादस्तवकावनराजयः ३ ववोवायुः सुरवस्वशः पुण्यगंधवहः शुचिः अ
 ग्रयश्च द्विजातीनां शांतास्तत्र समिधत ४ मनास्यासन्नसन्नानि साधूनामसुरदुहो जायमा
 नेजनेतस्मिन्नेदुर्दुभयोदिविः ५ जुगुप्सिन्नरगंधर्वाः गुह्यवः सिद्धचारणाः विद्याधराश्चान्
 न्तुरश्रोभिः सममुदा ६ मुमुचुर्भनयो देवाः सुमनां सिमुदाविताः मंदमंदं जलधराजगर्जुर
 उसागरं ७ निशीथेतमनुद्भूते जायते जनार्दने देवस्वदेव रूपिण्यानि सुसर्वगुहाश्रयः
 प्राविरासौ घट्याप्राच्यादिशीर्दुरं वपुष्कलः ८ तममुत्तं बालकमंबुजे स एष चतुर्भुजो रसग
 दायुदायुधं श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभिः कौस्तुभं पीतांबरं सांडपयोदसौभाग्यं ९ महादेवैर्दुर्गकि
 रीटकुंडलोत्थिषापरिषक्तसहस्रकुंतलं उद्दामकां च्यंगदकंकणादिभिर्विरोचमानं वसुदे
 वलेखतः १० सविस्मयोत्प्लविलोचनो हरिस्तुतं विलोक्यान कदंडुभिः स्तदा कस्यावतारो

भा-दः तवसंभ्रमोऽस्तमुदाहिजेभ्योऽसुतमालुनोगवां ११ अथैनमत्तौदवधार्थपुरुषपरंनतांगः क पूर्वा-
 तथीः कृतांजलिः खरोविद्याभारतस्तिकाग्रहधिराचयंतगतभीः प्रभाववित् १२ वमुदेवउ
 वाच विदितोसिभवानसाक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः केवलानुभवानंदस्वरूपः सर्वबुद्धिदक
 १३ सएवखप्रकृत्येदंस्वप्नविगुणात्मकं तदनंतंस्वप्नविष्टप्रविष्टस्वभावसे १४ य
 धेमेविकृताभावास्तथातिविद्यतेः सह नानावीर्याः पृथग्भूताविष्णंजनयंतिदि १५ स
 निपत्यसमुत्पाद्यदृश्यंतेनुगताइव प्रागेवविद्यमानत्वान्ततेषामिदसंभवः १६ एवमवा
 न्बुध्यमुमेयलक्षणैर्गोस्त्रैर्गुणैः सन्नधितदुणाग्रहः अनाद्यतवाद्दिरंतरंतेसर्वस्य
 सर्वात्मनः प्रात्मवस्तुनः १७ प्रप्राप्तमनोदृष्टसंस्तुतिव्यवस्यतेस्वयन्तिरेकता
 बुधः विनानुवादभवत्तमनीषितंमय्यप्यतस्त्यक्तमुपाददत्पुमान् १८ ततोऽप्यजन्मस्य रुस-
 तिसंयमानविभोवदत्यनीहादगुणादविक्रियात् त्वयिश्चरेत्स्वर्गानोविरुध्यतेत्वं ८

दाश्रयत्वादुपचर्यतेगुणैः १९ सत्त्वत्रिलोकस्थितयेस्वमायुयाविभर्षिस्तुक्तंखलुवृणीमात्
 मनः सगायुरत्तरजसोपहृदितं कृष्णचवर्णोतमसाजनात्यये २० त्वमस्यलोकस्पविभो
 रिरक्षिषुर्देवतीर्णोसिममाखिलेश्वरः राजन्यसंज्ञासुरकोटिपृथ्वेर्निर्वृत्तनामानि
 हनिष्यसेचमूः २१ अयंत्वमभ्यस्तवजन्मनोऽदृष्टेऽनुवागतास्तेन्यवधीतसुरेश्वरः सते
 वतारंपुरुषैः समर्पितंश्रुत्वाधुनेवा भिसरत्युदायुधः २२ श्रीशुकउवाच अथैनमात्मा
 ४ व जंवीक्ष्यमहापुरुषलक्षणं देवकीतमुपाधोतकं साक्षीताशुचिस्मिताः २३ देवकुवा
 च रूपंयत्तत्पाहुरव्यक्तमाद्यं ब्रह्मज्योतिर्निर्गुणंनिर्विकारं सतामात्रंनिर्विशेषंनिरीदं
 त्वंसाक्षाद्विस्तृतमात्मदीपः २४ नष्टेलोकेऽप्युपराक्षीवसानेमहाभूतेऽध्विभूतंगतेषु
 व्यक्तेव्यक्तकालवगेनयातेभवानेकः शिष्यतेशेषसंज्ञः २५ योयंकालस्तस्यतेऽव्यक्त
 बंधोचेष्टामाहुः श्वेतयेनविष्टम् निमेषादिवत्सरांतोमहीयानंतेजानंसेमवामप्रपथे

भा.द. २६ मर्त्यो मृत्युर्व्यालभीतः पलायन् सर्वानलोकाननिर्भयं नाधिगच्छन् त्वत्पादो जंप्राप्य २७
 यदृच्छयाद्यस्वयमेतमृत्युस्मादयेति २७ सत्त्वोरादुपरसेनात्मनान्तराहित्रज्ञानमृत्यु
 विनासहासि रूपं वेदं पौनःपुन्यं ध्यातुं धिष्यमाणस्त्यक्तमादृशात्वं कृषीष्टा २८ जन्मते मप्य
 सोपापोमाविंघान्मधुसूदनः समुद्दिजे भवेद्वेतोः कंसादहमधीरधीः २९ उपसहरविश्वा
 त्मन्मूढो रूपमलौकिकं शस्त्रकणारापप्रश्रियानुष्टं चतुर्भुजं ३० विश्वयदेतत्सतनौ
 निशातेयथावकाशं प्रसक्तः परोभवान् विभर्तिसोयं ममाभंगो भूदहो लोकास्पविडं बनं
 महत् ३१ श्रीमान्पानुनच लुमेव सर्वसर्गेभूः दश्रिः स्वायं भवेत्सति तदायं सत्तयानाम्
 प्रजापातरकल्मषः ३२ सुभो वै ब्राह्मणादेशे प्रजासर्गे यदा ततः सान्निध्ये दिव्यामते
 पाप्मे परमेतपः ३३ वर्षे वा तातपदिमधर्मज्ञानशान्तः सहमानैश्चासरोधविनिर्भूतम्
 नोमर्जे ३४ शीलं पण्यं निजाहंशुपशंतेन चेतसा मत्तः कामानभीक्ष्णौ मदारान् जननी ८

इतः ३५ एवं वा तथ्यतोली व्रतपः प्रामदुष्करं दिव्यवर्षसहस्राणि द्वादशोयुर्मुदात्मनो ३६
 तदा वा परिनुष्टोहममुनावपुषानघे तपसाश्रद्धयानित्यं भक्त्या च हृदि भावितः ३७ प्रादुरा
 संवरदण्डयवयो कामदित्तया ब्रियन्तां वरः इत्युक्ते मादृशो वा न्वतः सुतः ३८ अनुष्टया
 म्यविषयावनपत्यो च्छदंती नवब्राथेपवर्गमेमोहितौ मम मायया ३९ गते मयि युर्व
 लश्चावरं मत्सुदृशं सुतं ग्राम्यान् भोगान् पुंजायां युवां प्राममनोरथो ४० अदृष्टान्यतमं
 लोके शीलोदार्यगुणैः समं अहं मुतो वामभवं प्रश्निगर्भ इति श्रुतः ४१ तयोर्वा पुनरेवाहम्
 दित्यामासकश्चपात् उपेद इति विख्यातो वामनत्वाच्च वामनः ४२ तृतीयेस्मिन् भवेहं
 चैते नैव वपुषा युवां जातो भयस्तयोरेव सत्यमेव्याह तं सति ४३ एतद्वा दृशं तं रूपं प्राग्
 न्मस्मरणायते नान्यथामरुवं ज्ञानं मर्त्ये लिगेन जन्पते ४४ युवां मा पुत्रभावेन ब्रह्मभावेन च
 सक्तन् चित्तयत्रोक्तस्नेहोयास्ते सति परं ४५ श्रीशुक उवाच इत्युक्तासीदशैस्त्री

भा-द. १० भगवानात्ममायया पित्रोः संपश्यतोः सद्यो बभूवः प्राकृतः शिशुः ४९ ततश्च शौरिर्भावन पूर्वो-
 प्रचोदितः सुतं समादाय ससक्तिकाग्रहात् यदा बहिरागतु मियेष तर्जजाया योगमाधानि
 नंदजायया ४७ तमाह तप्रत्ययसर्वेति युद्धाः स्वेभ्योरेषु ज्ञायते ध्व्यं क्षास्त्वसर्वेपि
 हितादुरत्ययावृत्तपाटाप्रसकीलसंखलेः ४८ ताः कृष्णवादेवमुदैव आगते स्वयं अक्षी
 र्यंत यथा तमोरवेः ववर्ष यज्जन्य उपाशुगर्जितः शेषान्वाहारिनिवारय न फलोः ४९
 मघो निवर्षत्यसक्तयमः नृजागंभीरतो योधजवौर्मिफेनिलाः भयानकावर्तशतानेदीकु
 लानदीमार्गे देशे सिंधुरिवः श्रियः पत्रेः ५० नंद उज्ज्वलो रिरूपेत्यत तत्रतावगोपाय प्रसुप्ता
 नृपलभ्य निद्रया शिशुं मशो दारायने निधाय तत्सुतामुपादाय पुनर्गृहानगात् ५० देवकी
 शयने न्यस्य वमुदेवो यदारिकां प्रतिमुच्य पदोर्लोहमास्ते पूर्वव दारतः ५१ मशो दानंद कृष्ण-
 पत्नी च जाते परमबुध्यतः नतस्त्रिगपरिश्वातानिद्रपगतस्मृतिः ५२ इति श्री भागवते महा १०

पुराणोदशमस्कंधे श्री कृष्ण जन्म निवृत्त्यो ध्यायः ३ श्रीशुक उवाच बहिरंतः पुरश्चर
 स वीः पूर्ववदावृताः ततो बालध्वनिं श्रुत्वा गृहपाला समुत्थिताः १ नेतुं तं मुपपन्नं
 देवकागर्भजं नतत् आचल्युर्भोजयता ययदुहिप्रः प्रतीक्ष्यते २ स तत्प्रातर्णमस्त्या
 यकालो यमिति विदुः सती गृहमगात् तं प्रसवलनमुक्तमर्द्धजः ३ तमाह भ्रातरं दे
 वीरुपणाकसुणं सती स्तुभेयंतव कल्पोणिस्त्रियं माहं तुमर्हसि ४ बहवो हिंसिता
 भ्रातः शिशवः पावकोपमाः तया देवनिदये न पुत्रीकैका प्रदीपता ५ न त्वंहंते स्ववरा
 दीनाह तमुता प्रभो दानुमर्दं सिमंदाया अंगे मां चरमां प्रजां ६ श्रीशुक उवाच उपगता
 तजामेवैरुदं त्यादीन दीनवत् पाचिनस्त्वा विनिर्मत्स्य हस्तादचिद्धिदेखलः ७ तां गृहीत्वा
 चरणयो ज्ञानमात्रो ह्यसुः सुतो अपोथयद्विलादृष्टे सर्वोन्मूलिनसो रुदः ८ मातृद्वला
 त्तमुत्पत्य सद्यो देयं वरांता अदृश्यतानुजाविष्णोः सायुधाष्टमहाभुजा ९ दिव्यसंग्रह

भा-दः शलेपरत्नाभरणभूषिता धनुःश्लेषचर्माभिःशस्त्रचक्रगदाधरा १० सिद्धचारणगंडर्वैर पूर्वा-
 ११ श्वैःकिन्नरैः उपास्तोऽरुखलिभिःस्त्र्यमानेदम्बजीत् ११ श्रीचंडिकोवाच कि
 मयाहृतयामदजातःखलुतवांतरुत यत्रकवापूर्वशत्रुर्माहितीःरूपणायथा १२ उति
 प्रभाष्यतेदेवीमायाभगवतीभुवि बहुनामानिकैतेषुबहुनामाबभूवह १३ तथाभिहि
 तमाकर्ण्यकंसःपरमबिस्मितः देवकीवसुदेवंचविमुच्यप्रस्तौब्रवीत् १४ कंसउवाच
 अहोभागिन्यहोभाममयावांतवपाप्मना पुरुषादस्वाभ्येत्यबहवोहिंसिताःसुता १५ स
 त्वहंस्तुक्तकारुण्यस्तुक्तज्ञातिमुखस्तखलः कालोकान्वेगमिष्यामिब्रह्महेवस्तश्वस
 न् १६ देवमप्यनृतवक्तिनमस्तीदृक्केवलं यद्विश्रंभादहंपापः त्वमुनिहतवान्शिश्न
 १७ माशोचंतमहाभागवात्मचांश्चक्रुतंभुजः जंतवोनसेदेकत्रदेवाधीनासहासते १८ भुवि कृष्ण
 भोमानिभूतानिययायांत्पपयाजिक् नायमात्मातथैतेषुविपर्येतियथैवम् १९ यथा १९

नैवंविदोभेदोयत्तप्रात्मविपर्ययः देहयोगवियोगोचसंस्तितिर्ननिवर्तते २० तस्माद्भूरेख
 तनयान्मयायादितानपि मातुशोचयतःसर्वः खलुतांवेदतेवशः २१ याचइतोस्मिहं
 तास्मीत्यात्मानंमन्यसेखट्क् तावतराभिमन्यतोवाध्यवाधकतामियात् २२ क्षमध्वंम
 ममदोराभ्यंसाधवोहीनवत्सलाः इत्युक्ताश्रुमुखःपादोऽप्यालःश्चत्तोरथाथहीत् २३ मा
 चयामासनिगजंदिश्रद्धःकन्यकागिराः देवकीवसुदेवंचदर्शयन्नात्मसो हृदं २४ भानुः
 समनुततस्यस्नातरोषाचदेवकी व्यसजद्वसुदेवश्चप्रहसन्मुवाचह २५ वसुदेवउवाच
 एवमेतन्महाभागयथावदसिदेहिनां अज्ञानप्रभवाहंधीखपरेतिभिदायतः २६ शोक
 हर्षभयद्वेषलोभमोहमदान्विताः मिथोघ्नंतनपश्यंतिभावेर्भावंदृष्ट्यगृह्णः २७ श्रीशुकउवा
 च कंसएवप्रसन्नाभ्याविभुद्विप्रतिभाषितः देवकीवसुदेवाभ्यामनुज्ञातोविशद्गहं २८ तस्या
 गत्याव्यतीतायांकंसप्राह्मभूषिताः तेभ्यःप्राचष्टतत्सर्वयदुक्तंयोगमायया २९ आकल्पे

भा. द. १३ भर्तृगदितंतमूर्चुर्देवरात्रवः देवाः अतिरुतामर्षादेते यानाति कोविदाः ३० एवं चेत्तर्हि भो पूर्वा
जेष्टपुराग्रामत्रजादिषु अनिर्दिशानिर्दिशाश्च ह निव्यामोर्ध्वेति शिष्टम् ३१ किमु घमे करि
ष्यति देवाः समरभीरवः नित्यमुद्विग्नमनसो ज्याघोर्ध्वेन पक्षवः ३२ अस्पतस्ते शत्रोर्ते ह
न्यमाना समंततः जिजीविष च उत्सृज्य पलायनपरायणः ३३ केचित्प्राजल यो दीन्यस्तस्मात्
दिवौकसः मुक्तकच्छशिखाः केचिद्दीतास्मरति वादिनः ३४ नत्वे विष्मत्तस्मात्स्त्रान्विर्य
नभयसन्निता न हंसन्यासस्तविमुखानभ्यनचापानयुध्यतः ३५ किं हो मशरैर्विवुधैरस
युगविकृत्यने रहेनुषा किं हरिणा शंभुना वा वनोक्तता ३६ किमिदं गुणलप्यवीर्येण ज
सृणावातपस्पता तथापि देवासापत्या नोपेसादतिमर्नहे ३७ ततस्तनूलखनने नि
मुखास्माननुजतान् यथामयोगे समुपेक्षिते न भिर्नशक्वते गूढपदश्चिकित्सितं यथे कस्य
दियग्रामउपेक्षितस्तथारिपुर्महान् च बलोनचाल्यते ३८ मूलं विष्णुर्हि देवानां यत्र धर्मः ३९

सनातनः तस्य च त्रस्तगोविमास्तपोयज्ञाः सदक्षिणाः ४० तस्मात्सर्वात्मना एजन् ब्रह्मलगा
ब्रह्मलवादिनः तपश्चिन्नेयस्तशीलान्णाश्च हन्ते हविर्दुघाः ४१ विप्रागावश्च देवाश्च तपःस्यंद
मः शमः अश्वस्याति तितिक्षा वृत्तावश्च हरेतन् ४२ सहि सर्वसुराध्यक्षोऽसुमुरादित्युग्रशस्त्रः
तन्मूलादेवताः सर्वाः सेष्परासचतुर्मुखाः ४३ अयं वै अद्भुतपायो यद्वीणाविहंसने ४४ श्री
शुक उवाच एवं दुर्मेविभिः कंसः सहसं मंत्र्यदुर्मतिः ब्रह्महिंसां हि तं मे कालपाशादतो मुरः ४५
४४ सदृशपसाधुलोकस्य करने कदनप्रियाय कामरूपधरान् दिक्षु दानवान् ददमाविशत्
४५ ते वै राजः प्रकृतयस्तमसाम्बुचेतसः सतां विदेघमाचेरारादागतमृत्यवः ४६ आशुभि
यं यशोधर्मलोकानां शिव एव च इति श्रेयोमिसर्वाणि पुंसो महदतिक्रमः ४७ इति।
श्रीभागवते महापराणे दशमस्कन्धे असुरमंत्रिश्च चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुक उवाच न
दस्तां न जउत्पन्नजाताः ह्यहोमिहामना आहूय विप्रान् देवाः शान्तानां शुचिरलोकतः १

भा-८: वाचयित्वा स्वस्य यन् ज्ञात कर्मात्मजस्यैव: कारयामास विधिवत् पितृदेवार्चनं तथा २ पूर्वा
 १३ धेनूनां विद्युतेषां द्विप्रेभ्यः समलंकृते तिलादीन् सभरत्नैर्धानं स्नातको भान्वाहनात्
 ३ कलेन गान्धौ चाम्प्यां संस्कारैस्तपसेऽप्यथा शुद्धनिदिनैः सतुष्याद्वाभ्यामात्म
 विद्वया ४ तोमरा ल्यगिरो विप्राः सप्तमागधवर्दिनः गायकाश्च जगुर्नैर्दुर्भेयोर्दुर्भयो
 मुहुः ५ व्रजः संमधसं सित्कृद्धारतिर गहान्तरः चित्रध्वजपताकाश्चैलपत्तवतीरणीः
 ६ गावो वृषा वत्स तरा हरिदो तैलभूषिताः विचित्रधानुर्वहस्त्रा वस्त्रकांचनमालिनः ७
 महाहं वत्सभरणकं च कोष्ठीषभूषिताः गोधाः समा ययुराज नाना नोपायनपाणयः ८
 गोप्यश्चाकर्णमुदिता यशोदायाः सुतोऽहं आत्मानं भूषयां चक्रे वस्त्राकल्याजनादि
 मिः ९ नवकुंकुमकिजल्कमुवपंकजभूतयः बलिभिः स्वरितं जगुः पृथुशो एषश्चलकु रुम
 चाः १० गोप्यः सुमष्टमणि कुंडलनिष्ककं द्यश्चित्रांबरा पथि शिखायुतमात्यवर्षाः नंद १३

लयसंबल यो व्रजती विरेजुर्बालो लकुंडल पयोधर हारशोभाः ११ ताभ्यां शिषः प्रयुजाना
 श्विरपाहीति वात्सके हरिश्चाक्षेणैलाक्षिः सिचिंत्योजनमुन्मुगुः १२ अवाधंत विचित्राणि
 वादिनाणि महोत्सवे रुमविश्वेश्वरे नन्ते नंदस्य व्रजमागते १३ गोपाः परस्परं रूपादधिष्ठी
 रयतां बुभिः आसिचिंत्यो विलिंपत्यो नवनीते श्रवक्षिषु १४ नंदो महामनास्तेभ्यो वसिलं
 कारो धनं सप्तमागधवर्दिभ्यो येभ्यो विद्योपजीविनः १५ तैलैः कामेरदीनात्मा यो यो वि
 त्तमपूजयत् विस्मोरा राधना र्थीयस्वपुत्रस्योदयाय च १६ रोहिणी च महाभागा नंदगोपाभि
 नंदिता व्यचरदिव्यवासः लकं च भरणभूषिता १७ ततः प्रारभ्य नंदस्य व्रजसर्वसमृद्धिमा
 न् हरेर्निवासात्मगुणैर्माकी उमभूत्तपः १८ गोपान् शोकुलरसायं निरुप्तामथुरांगतः नं
 दः कंसस्य वार्षकेचकरं दातुं कुरुदह १९ वसुदेव उपश्रुत्य भ्रातरं नंदमागतं ज्ञात्वा दत्तकारण
 ज्ञेयं यौतद्वमोचनं २० तदृष्ट्वा सहसोत्थाय देहप्राणमिवागतं प्रीतः प्रियतमं देशीयौ सख

भा-२- १४ जेप्रेमविकलः २१ पूजितः सुखभासीनः पृथ्वानामयमादृतः प्रसक्तधीः स्वात्मजवोरिदृ १४
 माहविशंपते २२ दिव्याभ्रातः प्रवयसइदानीमप्रजस्यते प्रजाशायानिहृतस्यप्रजायत्समप
 घतः २३ दिव्यासंसारचक्रेस्मिन्वर्तमानपुनर्भवः उपलब्धोभवानघदुर्लभप्रियदर्शनं
 २४ नैकत्रप्रियसंवासः सुहृदांचित्रकर्मणां श्रीधेनव्यूहमानां जवानां लोतसोयथा
 २५ कश्चित्पुत्राव्यनिरुजंतर्त्येषुत्तएवीरुघं बृहदन्तं दधुनायत्रास्तेत्वंसुहृदतः २६
 भ्रातर्ममसुतः कश्चित्मात्रासहभवंदृजे तातंभवत्वंमन्वानोभवभ्यामुपलालितः २७ पुं
 सस्त्रिंशोविहितः सुहृदोऽसुभाषितः न्तेषुक्लिश्यमानेषुत्रिवर्गोऽर्थयकल्पते २८ नंद
 उवाच अहोतेदेवकीपुत्राः कंसेनबहवोहताः एकावसिष्टावरजाकन्यासापिदिग्गता
 २९ नृसंघदृष्टनिष्ठायमदृष्टपरमोजनः अदृष्टमात्मनस्तत्वंयोवेदसन्मुखतिः ३० वसुदे १४
 वउवाच करोवैवार्षिकोदत्तोरत्नेदृष्टावयंचवः नेहम्येयंबहुतिथसंयुताताश्चगाकुले १४

३१ श्रीशुकउवाच इतिनंदादयोगापाः प्रोक्तप्रेतैर्योरेणायसुः अनुभिरनुदुषुके तमनु
 त्पथगोकुले ३२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे दशमस्कन्धेवसुदेवसंगमोनामपंचमोऽध्यायः
 ५ श्रीशुकउवाच नंदः पथिवक्त्रोरेर्नैर्मवेतिविचिंतयन् हरिजगामशरणमुत्पाता
 गमशंक्तिः १ कंसेनप्रदिताधोरापूतनाबालघातिनी शिश्रश्चचारनिघ्नंतीप्रशमय
 जादिषु २ नयत्रश्रवणादीनिरक्षोघ्नानिख कर्मसु कुर्वन्तिमात्वतांभर्तुर्गुणुधान्यश्चत्त्रदि
 ३ शाखिचर्यैकदोपेत्यपूतनानंदगोकुलं योषितामायमात्मानं प्राविशत्कंचारिणी ५
 ४ तांकेराबंधम्यतिशक्तमस्त्रिकोवहन्तिबलनरुद्धमध्यमां सुवाससंकपितकर्ण
 भूषणालिबोद्धसक्तुंतलमंडितानना ५ बलुस्मितापांगविसर्गवीक्षितैर्मनोहरांतीवमि
 तांज्जोकासां अमसतांभोजकरेणारूपिणीगोव्यः श्रियं दृष्टमिवागतांपतिं ६ बालदृष्ट
 तत्रविचिन्वतीशिश्रन्त्यदृष्टमानंदगदसदंतकं बालप्रतिबलनिजोक्तजसंदर्श्यतले

मा-२ २५ प्रिमिवाहितांभसि ७ विबुध्यांतांवालेकमारिकाग्रहंचाचरा त्यासनिमीलितेषुणाः अनेतया पूर्वा-
 २५ १ रपयदेतमेतकंयथोरंगसत्तमबुद्धिरखुधा ८ तातीक्ष्णवितामनिवामचेहितांवीक्ष्यातरा
 केवापरिछदासिवत् वरलिप्ततयभयावधर्षतेनिरीक्षमाणेनननीहिहितं ९ तस्मि
 तनन्दुर्जरवीर्यमृत्वणाद्योराकमादायचशोदरावथ गाढंकराभ्याभगवान्ममीभूततप्रा
 णैः समरोषसमन्वितपिबत् १० सामुचसंचालमितिप्रभाषिणी निपीडमानाखिलजी
 वमर्मणि विवृत्यनेत्रचरणौभुजौमुहुःप्रखिन्नगात्राक्षिपतीरुरोदह ११ तस्याखनेना
 तिगभीरंहसासादिर्महीयोश्चचचालसग्रहा रसादिशश्चप्रतिनेदुरेजनाःपेतुःक्षितौवा
 वनिपातशोकया १२ निराचरीत्यव्यधितस्तनामसुभादायकेत्राश्चरणौभुजावपि
 प्रसार्यगोष्ठेनिजरूपमास्थितावज्राहतोदृष्टत्रयवापतन्त्रप १३ पतमानोपितदेहलि
 गभ्यसेतरदुमान् चूर्णयामासुराजेन्द्र १४ महदासीतदभुतम् १५ ईवामा १५

जोषदंष्ट्रास्यगिरिकंदरनासिकं गंडशैलरत्ननैरुजप्रकीर्णरुणामूर्दजं १५ अंधकूपाग
 भीरास्त्रपुलिनारोहभीषया वचसेतुभुजोवक्षिश्रमितायस्सोदरः १६ संतत्रसुःस्मत्दीप्त
 गोपागोप्यकलेवरं पूर्वैतुतनिःस्वतितभिन्नरुक्ताणामंतका १७ वालवतस्याउरसि
 क्रीडंतमकुतोभय गोपक्ष्णसमभ्येत्यजगद्गनीतसंभ्रमाः १८ यशोहारोहिणीभ्यां
 ताःसमंवालस्यसचैतः रक्षांविदधिरं सम्यगोपुष्पभ्रमणादिभिः १९ गोभजेणस्त्रापयि
 त्वापुनर्गौरजसार्भकं रक्षाचक्रःसशरुतादादर्योगुधुनामभिः २० गोप्यःसंस्थस्यसलि
 लाभ्रगेषुकरयोःप्रथक् न्यस्यात्मन्यथवालस्यवीजन्यासमकुर्वतः २१ अथादजोपि
 मणिमातृवनान्वयोसुयज्ञोच्युतकटिंतदंजरहरहास्य लक्तेशवस्त्रदुरंशइनुलकं
 विष्मर्जजुसवसुरुक्मशंखरुक् २२ चत्रप्रतःसहागदोहरिरसुपश्चात्बयार्थयोर्द्वेनुरापी
 मधुहाजनःश्च कोणेषुत्राखंडाग्यउपर्यपेजःताश्चर्यःस्थितोहलधरःपुरुषसमतात २३

भा. २. १६ इति पाणिस्वीकेशः प्राणान्तरायणो वतुः श्वेतदीपपतिश्चित्तमनोयोगेश्वरो वतु २४ पूर्वा
 १६ प्रस्त्रिभक्तैर्नुदिमात्मानं भावाभ्यरः श्रीरुतं पातु गोविन्दः शयानं पातु माधव २५ व्रत
 तमय्याहै कुङ्कुमासीने त्वाश्रियः पति भुजानं यत्तु भुक् पातु सर्वप्रभयकरः २६ ठाकि
 न्यो यातु धानश्च कृष्णायैर्भकाग्रहाः भूतप्रेतपिशाचाश्च यक्षरक्षो विनायका २७ कौ
 दारे वती ज्येष्ठा पूतना मातृकादयः उन्मादायै स्वपसमारदेह प्राणैर्द्रियाद्ग्रह २८ खप्र
 दशमहोत्पाता हृद्बालग्रहाश्च ये सर्वे नित्यं तु ते विष्णो नामग्रह एव भीरवः २९ श्रीशुक
 उवाच इति प्राणवृक्षधामिणी पीभिः कृत्तरस्तं पाययित्वा तन्मातामन्यवेशय दासजं
 ३० तावन्नं दादयोगोपाः मथुराया व्रजंगताः विलोकापूतना देहं बभूवुरिति विस्मिता
 ३१ नूनं तवर्धिसंजातो योगेशो वासमासुतः स एव दृष्टो सुत्यातो यदादानकडुहभिः ३२ क कृष्ण
 लेवरं पशुभिश्चित्वा ततो व्रजौकसः दूरे क्षित्वा वयवसो निदहत्काण्डे वितं ३३ दसमान १९

ने २

स्पन्दे हस्यधूमश्चाणुस्तोरभः उत्थितः कृष्णनिर्धुक्त स पद्माहतपाश्र्वनः ३४ पूतना लो
 क बालश्रीराक्षसीरूपि राशना जिघांशया यहरयेत्ते देवापसङ्गतिं ३५ किंपुनः श्रद्ध
 याभक्ता कृष्णाय परमात्मने युक्तत्रियतमं किं नुरक्तास्तन्मातरो यथा ३६ पद्माभक्ति
 हृदि स्थाभ्यां वेद्याभ्यां लोकवन्दितैः अंगं यस्यासमाकृष्य भगवानपि वत्तनं ३७ यातु धा
 न्यपि सास्वर्गमवापन्ननीगति कृष्णभुक्तस्तनक्षीराः किमुगावो नुमाताः ३८ पयोषि
 यासामपि चत्सुत्रमेहसुतान्यलं भावान्देवकीपुत्रः कैक्याय विलार्थद ३९ तासा
 माविरतं कृष्णकुर्वतीनां मुतेक्षणां न पुनः कल्पते राजन्ससारे ज्ञानसंभवः ४० कण्ठम
 श्वसौ रभ्यमवघ्राय व्रजौकसः किमिदं कृतएवेति वदंतो व्रजमाययुः ४१ नेतत्र वलि
 तंगोपे पूतना गमनादिकं श्रुत्वा तन्निधनं स्वास्ति शिशोश्चासन्नमुविस्मिता ४२ नन्दव
 पुत्रमादाय प्रोष्यात्त उदारधी मूर्खवघ्राय परमांसुदले भेकु रुद्धं ४३ य एतत्पूतना

मा-द- मोक्षं कृत्वा मर्कमभ्युतं शृणुयात् अस्यामर्त्यो गोविंदेलभते रतिं ४४ इति श्रीभागवते १०
 १३ महापुण्ये दशमस्कन्धे पूतनामोक्षो नाम पद्योऽध्यायः ६ राजावाच येन येनापतारो रणम
 ४ धि वानहरीरि श्वरः करोति कर्णरम्पानि मनो हानि च नः प्रभो १ यच्च एव ते येन रतिवितर्क
 सत्त्वैर्मुदं त्यचिरेण पुंसः भक्तिर्दुरीतं तु रुषे वसरं व्यतरेद्वहर्गदमन्यसे चैव २ अथान्य
 दपि कृत्वा स्य तोकाचरितं मनुजं मानुषं लोका मासाद्यत जातिमनु संधतः ३ श्रीशुक उवा
 च कराचिदोत्थानिकको तु कालं वज्रं संप्रयोगे समवेतयोषितां वादिनगीतं द्विजं
 नवाचकैश्चकार स नारभिषेचनं स ती ४ नंदस्य पत्नी कृतमज्जनार्दि विप्रैः कृतं स्वस्य य कं ७
 नं संपूजितैः अन्नाद्यवासः स्वगभीरधनुभिः संजातनिद्रा समशी शयच्छने ५ औत्थ्या
 निकोत्सु क्यमना मनसिनी समागता न्यूजयती ब्रजोक्तमः नैवांशुलो देह रितं मुतमारु रुस-
 दस्तनार्थी चरणवुदक्षिपत् ६ अथः शयानस्य शिरोरथोत्पकं प्रवालमदं प्रिहत् १३

व्यवर्ततः विध्वस्तनानारसकुप्यमानं व्यत्यस्य चकक्ष विभिन्नकूर्वरं ७ हृष्टवायशोदाप्रसु
 स्वाव्रजस्त्रिय औत्थानिके कर्मणि या समागताः नंरादयश्चाभुत दर्शना कलाः कथं स्वयं वै
 शकटविषमर्षगात् ८ ऊचुरव्यवसितप्रती नोपात्तगोपीश्व बालकाः मरुतानेन पारेन क्षिप्त
 मेतन्न संशयः ९ नतेश्वदधिरे गोपा बालभाषितं भिसुत अप्रमेयवत्तं तस्य बालकस्य नते वि
 दुः १० मरुतं मुतमादाय यशोदा गृहं किता कृतं स्वस्य यने विप्रैः सत्केलनमपायत ११
 पूर्ववत्स्थापितं गोपैर्बलिभिः सपरिच्छदं विप्रादुत्सार्चयामाचक्रुर्देह्य सतक्रं राबुभिः १२
 ग्रं स्यात्तदं भेर्या हिंसा मानुष विवर्जिता नो घातस्त्वश्रीलानी माशिरो विफलकृताः १३
 इति बालकमाराय सामर्ष्यं नृपयाकृतैः जलेः पवित्रौ षधिभिरभिषिच्य हि जेतो मेः १४ वा
 चायित्वा स्वस्य यनं नंदगोपः समाहितः हत्वा चाग्निद्विजातिभ्यः प्रादादन्नं महागुणं १५ गा
 वः सर्वेणोपेता वासस्य रू क्यमालिनी आत्मजा भुदयाथोय प्रादत्ते चान्वयुजत १६

भा. ८ विप्रमंत्रविरोधुक्तालैर्याः प्रोक्तास्तथाशिषः तानिष्कलाभविध्यतिनकदाचिदिति स्फुटं १ पूर्वा
 १८ ७ देकदारोहमारुहंलालयन्तिमुत्तमती गरिमाणशिरोवोहंनसेहेगिरिकूटवत् १८ ५
 मौनिधायतंगोपीविस्मिताभारपीडिता महापुरुषमारुह्योजगतामासकर्मसु १८ देसो
 नांम्रात्तणावर्तःकंसभृत्यप्रचोदितः चक्रघातस्वरूपेणजहासीनमर्भकं २० गोकुले
 सर्वमाह्वान्मुष्मंश्चक्षुरिरेणभिः ईयन्सुमहाघोरशस्त्रेनप्रदिशोरिश २१ मुरुते
 मभवद्गोश्वरजसातमसाहन् सुतयशोदानापश्यतस्मिन्पलवर्त्तनीयत २२ नापश्यत्
 कश्चनात्मानंपरंघापिविमोहितः तणावर्त्तनिसृष्टाभिःशर्कराभिरुपभुजः २३ इतिखर
 पवनचक्रपांशुवर्षेमुत्तपदवीमचलाविलक्ष्यमाता अतिकरुणंममरंस्पर्शोक्त्वविप
 तितामृतवत्सकायथगो २४ तदतमनुनिशम्यतत्र गोप्योभृशमनुत्तमधियोऽश्रुपूर्णसु कल
 त्वः तत्तदुरनुपलभ्यनंदसत्पुं पवनउत्तपांशुवर्षवैरो २५ तणावर्त्तःशातरयावात्पारु १८

पा १

पधरोहरत् कृष्णभोगोतेगतुनाशक्रोद्धरिभारभृत् २६ तमस्यामंमन्यमानंभ्रातृभो
 पुरुषतया गलेगृहीतउत्सृष्टंनशक्रोदद्भुताभकं २७ गलग्रहणनिश्चयेदेत्योनिर्गत
 लोचनः अथकरोवाप्यपतत्सहवालौव्यसुव्रजे २८ तमंतरिक्षास्पतितंशिलायांविशी
 एतसर्वावयवैकराले पुरंयथातद्वारेणविक्रंस्त्रियोरुदंत्योददृशुःसमेता २९ आराप
 मात्रेप्रतिहत्यविस्मिताः कृष्णचतस्रोऽरसिलंबमानं तंत्वस्मिंतंपुरुषादनीतंविहायसाम
 त्यमुखाव्यमुक्तं ३० गोप्यश्चगोपाकिलनंदमूल्यालब्धाशिषःप्रापुरतीवमाहं समेत्यचै
 कत्रकृताशिषोमन्त्राविचारयामासरुपायमव्रजे ३१ अहोवतात्यद्भुतमेवरेसावालौनिहृ ६४
 तिगमितोऽभ्यगात्युतः हिंस्रःस्वपायेनविहिंसितःखलःसाधुःसमत्वेनभयाद्धिमुच्यते ३२
 किंनस्तपस्तप्तमधोऽजघनंघूर्तंष्टदत्तःसुतभृतसौरुदं यत्संपरेतःपुनरेवबालकोदिष्टः
 स्वबंध्यएणयंनुपस्थितः ३३ दृष्ट्वाभुतानिबहुशेनंदंगोपावहंनै वसुदेववचोभ्योमा

१८

भा-द १९ नयामासविस्मृतः ३४ तणवर्तीगमेदृष्टगौरवाशंकनीप्रसं बोधमन्दरीयामासजंभ पूर्वा
 मालेमुविजगत् ३५ एकदाभक्तमादायस्वाकमारोप्यभामिनी प्रलुतेप्राययामा
 सस्तनलेहपरिक्षुता ३६ पीतप्रायस्यमननीसातस्परुचिरुस्मिते लालयतिमुद्वाराज
 न्दन्तभतोददशेइदं ३७ त्वरोदसीज्योतिरनीकमाशाःसर्प्यदुबन्धिश्चसनीबुधीश्च
 क्षीपानगास्तत्तदुहिरुर्वनानिभूतानि यानिस्थिरजंगमानि ३८ सावीक्ष्यविश्वेसहस्र
 राजन्संजामतेपथु तेमील्यमृगशाबाहीनेत्रेआशीत्सुविस्मिता ३९ इतिश्रीभागव
 तेमहापुराणेदशमस्कन्धेतृणावर्तमोक्षानामसप्तमोऽध्यायः ७ श्रीशुकउवाच गर्गः
 पुरोहितोराजन्यहनां सुमहीनाः ब्रजंजगामनंदस्ववसुदेवप्रचोदितः १ तं दृष्ट्वा परमः
 शीतः प्रपुण्याय कृताञ्जलिः आनर्चाधोक्षजधिया प्रणिपत्य पुरःसरं २ सप्तविट्कृता रुक्म
 तिष्ठं गिरा सुतया मुनिः नंदयित्वा ब्रवीत् ब्रह्मलून्य कर्त्तव्यमर्कं ३ महद्विचलनं १९

एण्गहीण्गरीनचेतसां निश्चेयसायभगवत्कल्पतेनान्यथाकचित् ४ ज्योतिषामपि
 नैसाक्षाद्यत्तज्ञानमतीदृश्यं प्रणीतभगवत्तपेनयुमा नैदपरावरं ५ त्वंहिजलविदांश्चेष्ट
 : संस्कारान्कुर्वन्महसि बालयोक्तमयोचण्णजन्मना ब्रह्मणो गुरुः ६ गर्गउवाच यदना
 महमाचार्यः त्व्यात्तश्च भविसर्वतः सुतं मया सुकृतं ते त्वमन्ते देवकी सुतं ७ कंसपापमतिः
 सख्यतव वचनकण्डुभेः देवक्या अष्टमोगभौ नत्स्त्री भवितुमर्हति ८ इति संचितं पञ्चत्वा
 देवक्या सारिकावचः ययित्वा गाता शकाला हितनोऽनयो भवेत् ९ नंदउवाच अल
 क्षितोऽस्मि अहरि मामकैरधिगोव्रजे कुरुक्षिताति संस्कारं स्वात्तिवाचनपूर्वकं १० श्री
 शुकउवाच एवं संप्रार्थितो विप्रस्वप्ने कीर्षितमेव तत् चकार नाम करणं गौरहसि
 बालयोः ११ गर्गउवाच अयं हिरोहिणीपुत्रो रमयन् सुहृदो गुणैः आख्यातं ते
 म इति बलाधिव्याहले विदुः १२ यदनामदृष्टं भावात्सं कथं एमुं शान्त्युतः आसन्

भा-दृ २७ एतच्छ्रियोस्य स्मृदूतो नुयुगं मनः शुक्लो रक्तस्तथा पीत इदानीं कृष्णतां गतः १३ प्रागयं पूर्वी-
 वसुदेवस्य क्वचिज्जातस्तवात्मजः वासुदेव इति श्रीमान् न भिक्षाः संप्रचक्षते १४ बहू
 निसंति स्तृपाणिनामानि च सुतस्य ते गुणकर्माणि स्तृपाणिना न्यद्वेदेनैजना १५ एषः
 श्रेयसाधास्य होपगो कुलनंदनः अनेन सर्वदुर्गाणि यूयमंजलिरिष्यथ १६ सुरा नेन
 व्रजपते साधवो दस्य पीडिता आराजकैरसमांजिषु दस्यूनसमेधिताः १७ य एतस्मि
 त्महाभागाः प्रीतिं कुर्वति मानवाः नारयो भिभवत्येतान् विषुपक्षानि वासुराः १८ त
 स्मान् दात्मजो यं ते रो नो य एतस्यो गुणैः श्रिया कीर्त्यन्भावेन गोपायस्व समाहितः
 १९ इत्यात्मानं समादिश्य गार्ग्यो वत्स एह गते नंदः प्रमुदितो मेने आत्मानं पूर्णमाश्रितं
 २० कालेन व्रजताम्येन गोकुले रामकेशवो जानुभ्यां सह पाणिभ्यां रिंग्मा लो विन ह कृष्ण-
 तुः २१ तावद्वियुगं मनुकृष्य सरीसपंती घोषप्रघोषस्तु चिरं व्रजकरं मे सुतन्त २०

दहृष्टमनसा वसुस्य लोकां मुग्धप्रभीतवदुपेयतुरन्निमात्रोः २२ तन्मातरौ निजसुतो
 शृणुयास्तु वंत्योपंकां गारागुरुचिरउपगुलं शोभ्यं दत्वास्तनं प्रपिबतोः स्ममुत्वनिरा ।
 समुग्धस्मिताल्पदशनं ययतु प्रमोदं २३ यस्मादादरीनीयकुमारलीलावंतव्रजेत
 दबलाः पृष्टहीतपुच्छैः वतैरितस्तत उभावपि कृष्णपाणौ प्रेक्ष्य त्यज्जितगृहाजह
 ६ सि ६ सुहृंसं २४ श्रृंगपि दंष्ट्रं जलद्विजकंटकेभ्यः कीडापरावतिचलोत्सुतं निषेद्धं
 गृहानि कर्तुमपि यच्च न तज्जनयौ शेकातः प्रापतुरलं मनसि नुवस्यं २५ कालेना
 ल्येन राजर्षे रामकृष्णश्च गोकुले अघृष्टजानुभिः पद्भिर्विचक्रं मतुरंजसा २६ ततस्तु
 भगवान् कृष्णो वयस्ये व्रजबालकैः सह रामो व्रजस्त्रीणां चिक्रीडे जनयन्मुरं २७ कृष्ण
 सगोप्योस्तु चिरं वीक्ष्य कौमारत्वापलं श्रुत्वा किल तन्मातुरिति हेतुः समागता २८
 वत्सान्मुंचनं क्वचिदसमये कोशसंजातहासः तोयं साधु तथ दधिपयः कल्पिते तेष

भा.द. २१ योगोः मर्कान्धोऽप्यंविभजतिसेवनातिभांडभिनतिद्रव्यालाभेस्वग्रहकुपितोयासुपक्रोश प्रबी-
 तोकान् २२ हस्ताग्राखेरचयतिविधिपीठकोत्खलाद्ये छद्रंस्तर्निहितवपुनःशिक्षांडे
 भुतदित् ध्वातागारेधत्तमणिगणंस्वांगमर्थप्रदीपकालेगोप्योपहिंरह कृत्येषुमुच्यन्
 चित्ता ३० एवंधाष्वाभ्युत्थतिक्रान्तेमेहनादीनिवास्तोस्तेयोपायेर्विरचितकृतिसुप्रतीके
 यथास्ते इत्यंश्रिभिःसभयनयनंश्रीमुखालोकिनीभिर्जीव्यातार्थाग्रहसितगुर्वीनसु।
 पालयमिच्छन् ३१ एकदाक्रीडमानास्तेरामाद्यागोप. शरिकाः कृष्णमृदंभक्षितवा
 नितिमात्रेन्यवेदयन् ३३ सागहीलाकरेरुष्णमुपलभ्यदितैषिणी यशोदाभयसंज्ञा
 तप्रेक्षणाक्षमभाषतः ३४ कस्मान्मदमदातात्मन्भवाभक्षितवान्ह वदन्तितावका
 ह्येतेकुमारास्तेभ्यजोष्ययं ३५ श्रीकृष्णउवाच नादंभक्षितवानंक्षसर्वेभ्यध्यामि। कृष्ण-
 ज्ञांसिनः यदिस्मगिरत्तर्हिस्मद्वंषपमेमुत्वं ३६ यद्येवंतर्हि व्यादेहीत्युक्तःसभग २१

चान्दरिः व्यादताव्याहृतैश्चर्यःक्रीडामनुजबालकः ३३ सातवदहरोविश्वजगत्प्यासुचरि
 सुच सादिदीपाश्चिभूगोलंस्वाख्येदुतारकं ३० ज्योतिश्चक्रजलंतेजोनभस्वान्विपदे
 बच वैकारिकाणीन्द्रियाणिमनोमात्राण्युत्तरयः ३५ एतद्विचित्रंसहजीवकोस्वभावक ल ३
 मोशमलिंगभेदं सूतोस्तेनोनीष्यविदारितास्तेब्रजंसहान्मानमवापरोकां ४० यशोदाउवा
 च किंस्वमएतदुत्तदेवमायाकिंवा मदीयोवत्तत्त्वमिहोहं अथोअमुष्येवमभार्मकस्यः
 कश्चिनोत्यतिक्रान्त्ययोगः ४१ अथोयथावन्नवितर्कगोचरंचेतोमनःकर्मवचोभिरं
 जता यराश्रयंयेनयतःप्रतीयतेसुदुर्विभाजंप्रणितास्मितत्पदं ४२ अहंममासौपतिष
 मेसुतोब्रजेश्वरस्याखिलवितयासती गोप्यश्चगोपाःसहगोधनाश्चेयन्मायेत्यकुमति य
 समेगति ४४ इत्यविदिततत्त्वायांगोपिकायांसर्वेश्वरः वेष्मवीव्यतनोन्मायोपुत्र।
 स्नेहमयीविभुः ४५ सद्योनष्टस्मतिगोपीसारोप्यारोहमात्मजं प्रहृष्टत्नेहकलिल

भा-द- हृदयासीधयापरा ४५ त्रय्याचोपनिषदिश्रुसांख्ययोगेश्वरसात्वतेः उपगीयमानमाहात्म्यं पूर्वी
 २२ हरिसामान्यतात्मज ४६ एजोवाच नंदकिमकरोद्भूतश्चेयएवमहेत्यं यशोराचम
 हाभागापपौयस्यास्तनंहरिः ४७ पितृगोनाविदेताकृष्णोदाराभकेहितम् गांयत्यधापि
 केचयोयलोकात्रामलापहं ४८ श्रीशुकउवाच श्रेणोवसन्प्रवरेधरयासहभाष्यया
 करिष्मन्प्राणाआदेशंजलण स्तधुवाचह ४९ जातयेतौमहादेवेभुविष्वेश्वरेहो
 भक्तिंस्तुत्सुमालोकेययजोदुर्गातितरेत् ५० अस्तिस्तुतःसभगवान्जज्ञेद्रोणोमहोय
 ज्ञाः जज्ञेनंदतिर्यातायशोदासाधराभवत् ५१ ततोभक्तिर्भगवतिपुत्रीभूतेजनादे
 दंपत्योर्नितरायासीदोषगोपीषुभारत ५२ कृष्णोज्जलणआदेशंसत्यकर्तुंजनेभुवि
 सहारामोवमंश्चक्रेतेषांश्रीतिस्वलीलया ५३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेवि कृष्ण
 श्वरूपदर्शनेऽष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुकउवाच एकदागृहदाराश्रीषुयशोदानंदगोहिनी २२

कर्मांतरनियुक्तासुनिर्ममंश्रव्यंरदधि १ यानियानीहगीतानितल्लचरितानिच रधि
 निर्मथनेकालेस्मरतीतान्यगायत २ शोमवासःएथुकटितटविभूतीस्त्रनरंपुत्रस्त्रे
 हंस्वतकुचपुगजातकंपंचसुभ्र रत्नाकर्षश्रमभुजचलत्केकुणोकुंडलेचखिन्नवक्त्रं क
 वरविगलन्यालतीनिर्ममंथ ३ तास्तन्यकामआसाधमध्वतीजननीहरिः गृहीत्वाः
 धिमंथानंन्यषेधश्रीतिमावह ४ तमंकमारूपमपायतस्तनंखेहस्वतंसमितवीक्षतीमुखं
 अतस्तमुत्सृज्यवेनसाययावुत्सिच्यमानेपयसित्वाधिश्रिते ५ संजातकोपंस्फुरितारु
 णाधरंसदृशपुदरिर्दधिमंथभाजने भित्वा मृषाश्रुईषदस्पुनारहो नघासहेयंगवमंतरा
 तः ६ उजायेगोपीमुश्रुतंपयःपुनःप्रविश्यसदृशपचदध्यमत्रकं भगविलोकास्वसुत
 स्यकर्मतज्जहासतंचापिनतत्रपश्यती ७ उत्तरखलोधेरुपरिव्यवस्थितंमकीपकामंदद
 ताशिविस्थितं हेयंगवंचौर्यविशंकितेक्षणंनिरीक्ष्यपश्चात्सुतमागच्छन्नेः ८ तामातय ।

भा-द २३ हिं प्रसमीक्ष्य सत्वरः कृतो वस्तुनापससारभीतवत् गोप्यन्वधावनयमापयोगिनीक्षमं प्र २३
 वेष्टे तपसेरित्तमनः ८ प्रन्वचमाना जननी बृहच्च तच्छोणीभराक्रांतगतिः सुमध्यमा जिव
 नवित्तंसित केराळं धनं व्युत्प्रसूना नृगतिः परामृश १० कृतपासंतप्रसूतमक्षिणी क
 र्धत्तमं जन्म विणी स्वपाणिना उद्दीक्षमा एभ्यविक्रलेक्षणं हस्ते गृहीत्वा भिषयं यचागु
 रत् ११ तत्ताय हिंसुत्तं भीतिं विज्ञायाऽर्भकवत्सला द्येप किलंतं बद्धुं दाम्नात दीर्यको वि
 दा १२ नवात्तर्न वदियै स्पन पूर्वनापि चापरं पूर्वीपरं बहिश्चातर्जगती योजगच्चयः १३
 तंभत्वात्मजमव्यक्तं मर्त्यलिगमधोऽस्रजं गोपिको लखले दाम्ना वबंधप्राप्तं यथा १४
 तहामवध्यमानस्य स्वार्भकस्य कृतागसः व्यंगुलो नमभूतेन संदधन्पञ्चगोपिका १५ य
 दासी तदपी न्यूनं तेनान्यदपि संदधे तदपि द्युलनं न्यददास्त्रवधनं १६ एवंगोह रुक्ष
 दमानियशोस संदधत्यपि गोपीनां सुस्मयतीनां स्मयती विस्मिता भवत् १७ स्वमातुः २३

विन्नगात्राया विस्त्रुत कवरस्त्रजः दस्वापरिश्रमं रुक्षः कृपया सीत्स्ववधनो १८ एवं सं
 दर्शिता लंघा हरिणा भक्तवश्यता स्ववशेनापि रुक्षेन पश्येदमेश्वरवशे १९ नेमि विरेच्यो
 नभवोन श्रीरप्यगसंश्रया प्रसादं लै भिरोगो पीयतस्यापविमुक्तिं दात २० नाय सुखायोभ
 गावा देहिनां गोपिका सुतः २१ त्रिनिंवात्मभूताना यथा भक्तिमता मिहा २२ रुक्षस्तु ग
 हस्त्ये सुव्यग्राया मातरि प्रभो २३ प्रदक्षी दर्जुनो पूर्वगुल्लको धनदात्मजौ २४ पुरनारद
 शापेन वृत्तां प्रापितौ मदात्ता नल कृवरमणिग्रीवा वित्ता त्यातो श्रियान्वितौ २५ इति
 श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे गोपीप्रसादे नाम नवमोऽध्यायः २६ राजा वाचा कथ्य
 तां भगवन्नेतत्तयोः शापस्य कारणं यत्तदि गह्रितं कर्म येन देवविषमम् २७ श्रीशुक उवाच
 रुद्रस्या उचरो भूत्वा सुदृष्टौ धनदात्मजौ कैलाशोपवने रम्ये मंदाकिन्यामदेकदौ २८ वाच
 णी मदि रापीत्वामदाच्छ्रुतिं लोचनो २९ जीनेरनुगायद्विश्रुतं पुष्यते वनैः ३० अंतःप्रविश्य

भा-द
२४

गायामंभोजवनरजिना चिक्रीडतुर्मुवतिभिर्गजाविवकरेणभिः ४४ यदृच्छापिदेववि
भगवांस्तत्रैव अपश्यत्तारदेदेवौक्षीवाणोसमबुध्यतः ५ तदृच्छाद्रीडितादेवो
विवल्तांशापरांकिताः वासांसिपर्यधुःशीघ्रविलोनेवगुप्तकौ ६ तौदृच्छामदिराम
तौश्रीमदाधौसुरात्मजौ यतोरनुग्रहार्थयशायंदास्यत्रिदंजगौ ७ श्रीनारदउवाच नक्ष
त्रोत्पत्तेजोव्यानबुद्धिभ्रंशोरजोयुगौ श्रीमदादर्भित्वादिमत्रस्त्रीघूतमासवः ८ ह
न्यतेपत्राबोधवनिदेनैरजिनात्मभिः मन्यमानैरिदंदेहमजरात्युनश्चरेत् ९ देवसंज्ञि
तमथंतेकिमिविदुर्भस्मसंज्ञितं भूतश्रक्ततत्कनैस्वार्थंकिंवेदमिरयोयतः १० दे
हन्किमन्नदानुःस्वनिषेक्तुमातुरेववा मातुःपितुर्वीचलिनकेतुरेग्रश्रुचौपिवा ११
एवंसाधारणदेहमव्यक्तप्रभवाप्ययं कौविद्वान्नात्मसात्कृत्यादेतिजन्तुनतस्ततः १२ अ
स्ततःश्रीमदाधमदारिद्र्यपरमांजनं आत्मोपम्येनभूतानिदरिद्रपरमैश्चते १३ यथा

पूर्वा
रुक्म
२४

कंदकविश्रंगो जेतोर्नेच्छतितांव्यथा जीवसांस्पगतोसिगेर्नेतथाविकंदकः १४ द
रिशेनिरहंस्तमोमुक्तःसर्वमदैरिह कृच्छयदृश्यामोतिनक्षितस्यपरंतपः १५ निर
क्षान्नामदेहस्यदरिद्रस्थानकाशिएः इदियाण्यनुशुष्यन्तिदिंसापिविनिवर्तते १६
दरिद्रस्थेचयुंजतेसाधवः समदर्शिनः सश्रिसाणोतिनतर्धेतनंभ्रातृशिशुश्चाति १७
साभूनांसमचित्तानामुक्तुदचलौषिणा उपेक्षैःकिंधनस्तभैरसद्विरसदाश्रयेः १८
तदहमनयोमोभ्या वारुण्याश्रीमदाधयोः तमोमदहरिष्यामिस्त्रेणयोरजितात्मनो १
९ यदिमोलोकपालस्यपुत्रोभूत्वातममुतौ नविवाससमात्मानंविजानीतामुदुमंरो २
अतोहंतस्थावरतांस्यातांनेवयथापुनः स्मृतिःस्यान्मत्प्रसादेनतत्रापिमदनुग्रहात् २
१ वामुदेवस्यसान्निभ्यंलब्धादिव्यसरज्जते वृत्तेस्वर्लोकतांभूयोल्हभक्तिभविष्यथ
२२ श्रीशुकउवाच एवमुक्तासदेवविर्गतो नारायणाश्रमं ननकूचरमणिग्रीवावास्तु

भा.द.
२५

पर्मलार्जुनौ २३ रुषेर्भागवतमुख्यस्य सत्यं कर्तुं वचोदति जगाम शनकैस्तत्र यत्रा । पूर्वा-
स्तोयमलार्जुनौ २४ देवर्षिमेप्रियतमो यद्विधो धनदात्मजो ततथा साधयिष्यामि
हीतं तन्महात्मना २५ इत्यंतरेणार्जुनोः कृष्णस्तु पमयो ययौ प्रात्मानिर्वैशमात्रेणति
र्यगन्मुल्लखले २६ बालेन निष्कष्य यतान् गुल्मत्वं ततः दामोदरेण तस्मात्कलितोऽपि
बधौ निपेततुः परमविक्रमिता तत्रेपलं धप्रवालविद्यैरुत चंडाश्च २७ ततः श्रि-
या परमया ककुभस्फुरंतौ सिद्धावपेत्य कुजयोरिव जातवेदाः कृष्णप्रणाम्य शिरसा वि-
ल्लोकनाथ बद्धांजलीविरजसा विदमन् चतुसः २८ नल्लज्जवर उवाच कृष्णकृष्णम-
हायोगिनस्त्वमाद्यः पुरुषः परः व्यक्ता व्यक्तमिदं विश्वं रूपं ते त्रलणा विदुः २९ त्वमेकः स-
र्वभूतानां देहस्वात्मैरिद्येश्वरः त्वमेव कालो भावा न्विष्णुरव्यय ईश्वरः ३० त्वं महान् कृष्ण-
कृतिस्सुभारजः सत्ततमो मयी त्वमेव पुरुषो ध्यस्तः सर्वसंज्ञविकारवित् ३१ गत्समा २५

गोस्त्वमग्रासो विकरि प्राकृतैर्गुणैः कोन्विहार्हति विज्ञानं प्राक्सिद्धं गुणसंयुत ३२
तस्मै तुभ्यं भगवते वासुदेवाय वेधसे आत्मघातगुणैश्च लभ्ये ब्रह्मलोकं नमः ३३ य-
स्यावतागज्ञायंते चारीरेष्वचारीरिणः तैस्तैर्मुल्यानि शयेवीर्यैर्देहघ्नसंगतेः ३४ सभ-
वान्सर्वलोकस्य भवाय विभवाय च भवतीं शोभागेन सा प्रतं प्रति राशिषं ३५ नमः-
परमकल्याणानमस्ते विश्वमंगलं वासुदेवाय शंताय यदहं पातये नमः ३६ अनुजा-
नीहि नो भूषन्तं चानुचरं किंकरीं दर्शनं नो भगवतः श्रेयासीदनुग्रहात् ३७ वाणी-
गुणानुकथने श्रवणोक्तया या हस्तो च कर्मसु मनस्तव पादयोर्नः स्वत्याशिरस्तव निव-
सजगत्प्राणमेदृष्टिः सतां दर्शनैस्त्वभवत् ३८ नूनो ३९ श्रीशुक उवाच इत्थं स कीर्तित-
स्ताभ्यां भगवान्गोकुलेश्वरः दाम्नाचो लखले बद्धः प्रहसन्नाह गृह्णाको ४० श्रीभगवा-
नुवाच ज्ञातं भूयः पुरै वै तच्छ्रुत्वा कतृणात्मनो यद्धीमदा धयो वीणिभिर्विष्टोऽनुग्रहः

भा-द- २६ कृतः ४० साधूनां समुचितानां सुतरां मत्कृतात्मनां दर्शनात् नो भवेद्बन्धः पुंसां क्षणेऽपि सवितुर्थे पूर्वा-
 था तद्वच्छतं मत्परमो नलकूवरसादनं संजातो मपि चोभा वामी स्थितः परमो भवः ४२
 श्रीशुक उवाच ३५ तौ तौ परिक्रम्य प्रणाम्य च पुनः पुनः बक्षेत् खल्वलमामं अजगत्तुर्द-
 शमुतरां ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे नलकूवरमणिराजीवमोक्षो नाम द-
 शमोऽध्यायः १० श्रीशुक उवाच गोपानं दादमः श्रुत्वा दुर्मयोः पतनो रवं तत्राजगमु-
 रुश्रेष्ठनिर्घातभयशंकिता १ भूस्यानिपतितो तत्र ददृशुर्धमलार्जुनो बभ्रुमुत्त-
 विज्ञाय लस्यं पतनकारणं २ उत्खलं विकर्षतं दाम्ना बद्धं च बालकं कस्य दकुत-
 आश्चर्यमुत्पातभयकातरा ३ बालो रुचुरनेनेति तिर्यगात् मुलखलं विकर्षता-
 मध्यगे न पुन्रुषावप्यचक्षुति ४ न ते तदुतं जगद् ह नृपते तेति तस्य तत्र बालस्योत् कस्य
 पारनेतवो केचित्संदिग्धचेतसः ५ उत्खलं विकर्षतं दाम्ना बद्धं स्वमात्मजं विलो २६

कपनं द्रमहसदतो विमुमोच ह ६ गोपीभिस्तोभितो नृत्यात् भगवान् बालवत् क-
 चित् उहायति कचिन्मुग्धसदृशो दारुणं ववत् ७ विभर्ति कचिदाज्ञमः पावको नानु-
 पादकं बाहोऽप्येव कुसुते खाना न प्रीतिमावहत् ८ दर्शयेत्ताविदालोके आत्मनो भ-
 त्यवश्यतां ग्रहस्योच्चाह वै हर्षभागवान् बालवेष्टितैः ९ सति रीरागतं रुक्मभयार्जनम-
 थाकृत्य जन्मसंयमभवतो विप्रो यो देहिगाः शुचिः १० वरपपश्य च पश्येत्ते मातृ-
 शनखलं कृतान् त्वंचस्मात् कृताहारो विहरखलं कृत ११ नोपेयातां यशस्कृतो-
 क्रीडासंगे न पुत्रको यशोराशे प्रेषयामास रोहिणी पुत्रवत्सला १२ इत्यथ शोदातमशेष-
 शोखरं मत्वा सुतले हनि बद्धीर्नृपः हले गृहीत्वा सह राममच्युतं नीत्वा स्वबाटं कृतवन्ध-
 यो दयं १३ क्रीडंतं सा सुतं बालैरतिवेलं महायज्ञं यशोराजो हवात् रुक्मं पुत्रलेहं तु-
 त्स्वनी १४ रुक्मकृष्णारविदं क्षणात् एहितं नृपि च अलं विहारैः सुत्सांतं सुप्रवान् भो

भा-द-
२१

कुमहसि १५ हेरामागच्छताताशुसानुजः कुलनंदनः प्रातरेवहताहारक्रीडाश्रान्तोसि पूर्वा-
पुत्रकः १६ प्रतीक्षतेलोदाशार्हभोक्ष्यमाणोऽन्ननाधेयः एसावयोः प्रियदेहिस्वग्रहा
नयानुबालकः १७ श्रीशुकउवाच गोपहृदमहात्याताननुसयहृदने नंदारयः स
मागम्यव्रजकार्यममत्रपत्र १८ तत्रोपनयनामाहगोपोज्ञानवयोधिकः देशका-
लार्थतत्त्वज्ञः प्रियहृदमरुमयोः १९ उत्थातव्यमितोऽस्माभिर्गोकुलस्पदितैर्बिभिः
आयातनुमहोत्याताबालानां नाशहेतवः २० मुक्तः कथंचिद्राक्षस्याबालाघ्नाबा-
लकोत्पत्तौ हरेरनुग्रहान्नूनं नभश्चापरिनाः पतत् २१ चक्रवातेनूनीतोयदेत्येन
विपदं वियत् शिलायां पतितस्तत्र परित्रातः सुरेश्वरैः २२ यन्नम्रियेत दुमयोरंत
रप्राप्यबालकः असावन्तमोवापितरव्यच्युतरक्षण २३ याविर्देत्यातिकोऽरि रुद्र-
हो व्रजं नानिभवेदितः तावद्वाचानुवादाय र्मस्यामो न्यत्र सानुगाः २४ वनं हंदावन २७

नामपशम्येनवकाननं गोपगोपीगावांसेव्यपुण्यादित् एवीरुघं २५ तज्जत्राधेवया
स्यामः शकयान्युक्तमाचिरं गोधनान्यग्रतोयां लुभवतोयदितोचते २६ तच्छ्रुत्वा धियो
गोपाः साधुसाधितिवादिनः व्रजास्वास्वान्समायुज्यययूक्तपरिहरा २७ हृदयबाला
नस्त्रियोरानुसर्वापक्षरणानिच अनखारोप्यगोपालायत्राः प्रातःशाराशनाः २८ गो-
धनानिपुरस्कृत्य शृगान्याधूर्यसर्वतः तूर्यघोषेणामहताययुः सहपुरोहिताः २९ गोप्ये
रुहरथान्ननः कुचकुं कुमकोतयः कृमलीलाजगुः प्रीतानिष्ककंक्षः सुवाससः ३० त-
थायशोदारोहिण्यावेकं शकटमास्थिते रेजतुः कृष्णामाभ्यातलकथाश्रवणोत्सुके ३१
हंदावनेसप्रविश्य सर्वकालमुखावहं तवचक्रवर्जनाचासंशकटैर्हृदं वत् ३२ हंदा-
वनं गोवर्धनं यमुनाफलिनानिच वीक्ष्यासीदुत्तमाप्रीतीराममाधवयोन्यप ३३ एवं व्रजो-
कसाप्रीतिर्यच्छतौ बालवैष्टितैः कलवावैष्वकालेन वत्सः पालोवभ्रवतु ३४ अविह-

भा.द. २६ रेवजभुवसहोपालदारके चारयामासतुर्त्तमानानाकीडापरिबद्धौ ३५ क्वचिदाद पूर्वा.
 २६ यतोवेएलसेपणैःक्षिपतःक्वचित् क्वचित्तेकिंकिणीभिःक्वचित्क्वचिमगोरुषैः ३
 ६ दृषामगणैर्नहंतौयुयधातेपरस्परं अनुकृत्यस्तेर्जतुंश्रेरतुःप्राकृतोयथा ३७ क
 ४६ दाचिद्यमुनातीवत्साचारयतोस्वके वयस्यैरुत्सवलयाजिघासुर्देत्यप्रागमत् ३८ तंव
 त्स्वरूपिणांवीक्ष्यवत्समूथातंहरिः दरीयन्बलदेवायशनेर्गंधर्वासदन ३९ गृहीत्वा
 परपादाभ्यामहलाएलमच्युतः भामयित्वाकपिस्थग्रेप्राहिणेकृतजीवितं ४० सकपि
 त्येर्महाकायःपायमानैःपपातरुः तंवीक्ष्यविमिताद्यालाःशशंसुसाधुसाध्वितिः ४१ दे
 वाश्चपरिसंतुष्टाःवभतुःपुष्पवर्षिणाः तोवत्सपालकोभूत्वासर्वलोकेकपालको ४२ स
 प्रातरात्रोगोवत्मानचारयंतौविचेरतु स्खंवत्सकुलंसर्वपायधिष्यन्तिएकदा ४३ गत्वा कस्म.
 जलाशयाभ्यामपाययित्वापपुजेलं तेतत्रदृष्टुंवीलामहासत्वमवस्थितं ४४ तत्रमुह्येत् २८

क१

निर्भिन्नगिरेःशृंगमिवैद्युतं संवेबकोनाममहान्नसुरोर्वस्तुष्टक ४५ आगत्यसहस्रक
 क्षतीक्ष्णतुंडेयत्क्षली कस्ममहाबकयतंहृद्वारामादयोर्भकाः वभभूरिदिद्याणीच
 विनाप्राणंविचेतसः ४६ तंतालुमूलंप्रदत्तमग्निवत्तगोपालसनुंपितरजगद्गुरोः बहु
 ईसद्योतिरूपाःक्षतंबकं तुंडेनहंतुंपुनरभ्यपद्यत ४७ मापतंतंसनिग्रस्तंउयोहोभ्यो
 बकंकंसपरंवसताघतिः पण्यत्सुबाधेक्षददारलीलयासुदावहोवीरणावदिवोकसा
 ४८ तदाबकारिंसुरलोकवासिनःसमाकिरन्मदनमालिकादिभिः समीडिरेवानकशं
 स्वसंखनैर्हृद्व्यगोपालमुताविमिस्मिरे ४९ मुक्तंबकास्पादुपलभ्यादारकोमादय
 प्राणमिवैदिद्योगाणि स्थानागतंतंपरिरभ्यनिहेताः प्रणीयवत्सांजनमेत्यक्तगुः ५०
 श्रुत्वातद्विस्मितागोपागोप्यश्चापिप्रियाडता प्रेत्यागतमिवोत्सुक्पादैक्षंतत्पित्तैसा
 : प्रहोवतास्यबालस्पवत्त्वोभृत्यवोभभवत् अप्यामीक्षिप्रियतेषांरुतंपूर्वपतोभय

भा-द ५२ अथाप्यभिभवत्येनंनेवंतेघोरदर्शनाः जिघांसयेनमासाद्यन्त्यत्यगौपतंगवत् ५ पूर्वा-
 २९ ३ अहो ब्रह्मविदोवाचोनासत्यासंति कर्हिचित् गौरीयसहभावा नन्वभावितथैवतत्
 ५४ इतिनरादयो गोपाः कृष्णरामकथामुदा कुर्वतोममाणश्चनाविन्दन्भववेदना ५
 ५ एवंविहोरेः कोमारैः कोमारं तदहत्तुज्जे निलायनेः सतुर्बद्धमर्कदोऽपवनारिभिः ५
 ६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे वसवकवधो नाम एकादशीध्यायः ११ श्री
 शुक उवाच क्वचिदनाशायमनो रधद्रुजात्मा तस्मत्प्रायवयस्य वत्सपान् प्रबोधय
 नशृंगरेवेणाचारुणा विनिर्गतो वत्सपुरःसरोहरिः १ तेनैव साकं शृथुकाः सहस्रशः सि
 आमुशिगेत्रविषाणवेणवः खकान्सहस्रोपरिसंख्यान्वितान् वत्सान् पुरस्कृत्य वि
 निर्ययोमुदा २ कृष्णवत्सैरसंख्याते धृतीकृत्य सवत्सकान् चारयतो र्भलीनामिदं कृष्ण-
 जहुः सत्तत्रह ३ सुसंतो न्योन्यशिक्षादीनज्ञातानां च चिष्युः तत्रत्याश्च पुनरेह २९
 फलप्रबालस्तवकमुमनः पिबुधातुभिः काचगुजामणिः स्वर्णभूषताः प्रयभूषयन् ४ १

इसंतश्च पुनर्हं दुः ५ यदिहरंगतः कृष्णो वनशोभे स एणायुतं अहं पूर्वमहं पूर्वमिति संसृश्य
 रेभिरे ६ केचिद्विदोवाच यतो ध्यातश्च ग्रासिकेचनः केचित् शृंगे प्रगायतः कूजंतः कोकिलै
 पंरे ७ विद्यायाभिः प्रधावते गण्डेभ्यः साधुहंसकैः वकैरुपविशतश्च नृत्यंतश्च कलापि
 भिः ८ विकषेतः कीश बालानां रोहतश्च तेर्दमान् विकुर्वंतश्च तेः साकं सवतश्च पला
 शिषुः ९ साकं भेके विलिखंतः सरियत्नवसंसुताः विहसंतः प्रतिश्रुयाः शपंतश्च प्रातिस्वना
 न् १० इत्येसतां ब्रह्मसुखानुभूत्या दास्यंगतानां परदैवतेन मायाश्रितानां नरदारकेण साकं
 विजुह्वीकृतपरापुंजाः ११ दयादापां शुर्बहुजन्मकुच्छं धृतात्मिभिर्योगिभिरप्यलभ्यः स ए तो ४
 पमराविषयं स्वयं स्थितः किं वल्लेते दिष्टमहो ब्रजो कसा १२ अर्थघनामाभ्यपतन्महामुं
 लेषां सुखक्रीडनवीक्षणसमः नित्यं पदं निर्जजीवितेषुभिः पीता भैरव्यमरैः प्रतीक्ष्यते
 १३ दृष्ट्वा भक्तान् कृष्णमुखान् घासुरः कंसानुशिष्टं सबकीबकानुजः अयंतु मेयोदरनाश

भा-द-
३०

कृत्तयोद्धयोममेनंमबलंहरिष्ये १४ एतेयदामत्सुहृदोस्तिवार्पः कृतास्तदानष्टसमाज्जो
कसः प्राणेतवर्षमुक्तुचित्तप्रजासवः प्राणधत्तोहियेत १५ इतिव्यवस्थाजगरंरुह
पुःसपोजनायाममहाद्रिपीवरं धत्वाहुतंभ्यान्नगुहाननेतरापथिव्यशेतेग्रसनाशपाव
लः १६ धराधरोष्टेजलदोत्तराष्टादयीननांतोगिरिष्टगदष्टः ध्वातांतरास्योवितताधनि
फोसुधानिलश्चासदवेसणोष्मः १७ इष्टवातंतादृशतर्वमत्वाहंरावनश्रियं व्याताजगरं
डेनस्वतोसंतेस्मलीलया १८ अहोमित्राणिगदतसत्कूटंरस्थितं प्रस्मत्संभ्रसनं
तव्यालुङ्गायतेनवाः १९ सत्यमर्कंकरास्तमुत्तराहनवहनं प्रधराहनुचरोध्वस्तमति
ह्वययारुणं २० प्रतिस्पर्द्धितसक्किभ्यां सव्यासवेनगोदरे तुंगष्टगालयोऽप्येतास्तदंष्ट्रा
भिश्चपश्यत २१ आस्ततायाममार्गोयंरसानांप्रतिगर्हति एषामंतर्गतंध्वातमेतद
प्यंतराननं २२ दावोस्मखरवातोयंश्चासवःप्रतिपश्यत तदग्धसत्वरुंघोऽप्यंतरामि

पूर्वा

रुक्म

३०

ष्टा

वांघवत् २३ अस्मान्किमवयसितानिर्विनमंतथाचेद्रकवद्विनश्यति क्षणादनेनेति
वकार्प्यशानुलेवीस्योद्धसंतःकरताडेनैर्मयुः २४ इत्यंमिथोतथ्यमतज्ञभाषितंश्रुत्वाविधिं
लेत्यंमृषा मृषामते रक्षोविदित्वा रिवलभूतस्तस्थितः स्वानामिरोद्धंभगवानमनोदधे
२५ तावन्नविष्टास्त्वरोदरांतरेपरेनजीर्णोऽशिखावःसवत्सका प्रतीक्षमाणेनवकारिवे
शानंननननीःशोभतेनिनरुहंतःस्वकांतःस्मरणेनरक्षसा २६ तान्त्रीस्थिरुक्मःसक
लाभयप्रदोत्सन्नपनाथान्स्वकरादवैच्युतान् दीनांश्चमूयोर्जोऽराशिभासान्घृणादिते
दिष्टकृतेनविभितः २७ रुत्यकिमत्रास्यरवलस्यतीबन्नंतवाप्रमीषांचसतांघिनाश
नं इयंकथंरपादितिसंविचिंत्यतत्ज्ञात्वाविराजुंउमशेषदृग्घरिः २८ तदधनधदादे
वाभयार्क्षोहेतिचुक्रुः नुरुधुर्ध्वचकंसायाः कीणापास्त्वध्वाधवा २९ तमुत्वाभा
वान्कृष्णस्त्वययः सार्धवत्सका चूर्णोचिकीर्षीरात्मानंतरसावधेगले ३० ततोति

भा-रः कायस्यनिरुद्धमार्गिलोखहीर्णदृष्टेर्ममत्स्वितस्ततः पूर्णेतरंगेपचनोकिरुद्धोर्मूर्धन्यं पूर्वी-
 ३१ विनिःपायविनिर्गतोबहिः ३१ तेनैवसर्वेषुविनिर्गतेषुप्राणेषुवृत्तान्सुहृदः परेता
 न दृष्ट्वाखपोत्थाप्यतदन्वितः पुनर्वैक्रान्तकुंदोभगवान्वेनिययो ३२ पीनाहिभोगो
 त्यितमहुतंमहतज्योतिः त्वधाम्नाज्वलमदिशोदश प्रतीक्ष्यतेवस्थितमीशानिर्गतंवि
 चेशतस्मिन्मिषतांदिबोक्षसां ३३ ततोतिहृष्टास्वक्तो कृतार्हणं पुष्पैः सुराभ्रसरसश्च
 नर्तनैः गीतैमुगावादिधराश्चबाधकैस्तवेश्वविप्राजपनिखनेर्गणाः ३४ तदद्भुतस्तोत्र
 सुवाद्यगीतिकाजयादिनेकोत्सवमंगलखनान् श्रुत्वाखधाम्नोत्यजः प्रागन्तोचिरात्
 दृष्ट्वामहीषत्यजगामविस्मये ३५ राजनाजगरेवर्मशुक्लंदावनेहुते ज्ञेयकसाव
 हुतिष्यं बभूवावीडुगदरं ३६ एतत्कोमारजंकर्महरेरात्माहिमोक्षं गोपाः पौगदके वा कस्य-
 त्यदृष्ट्वेचुर्विमिताव्रजे ३७ नैतद्विचित्रंमनुजार्जमायिनः पावराणांपरमस्यवेधसः ३९

त १ व २
 प्रधोपियतस्यर्ज्ञेनधौतपाकः प्रायात्मसाम्यत्वसतांमुदुर्ध्वं ३८ सरुधरंगप्रतिमांतरा
 हितामनोमयीभागवतींदोषातिं सारैर्नित्यात्मसुखानुभूत्याव्युदस्तमायः परमोगाकिपुनः
 ३९ सत्तुवाच इत्येदिजायादवदेवदत्तः श्रुत्वासुरातुश्चरितैश्चित्रं पश्यन्भयोपितदेवसु वि३
 एष्वेष्वासकिंयन्निहतीतचेताः ४० राजोवाच ब्रह्मन्कालांतरकृतंतत्कालीनंकथंभवेत्
 यत्कोमारोहरिकृतंजयुः पौण्ड्रकेर्भका ४१ तद्ब्रूहिममहायोगिन्परंकोत्तुल्यंयुगे नूनमे
 तदरेरेवमायाभवतिनान्यथा ४२ वयं धन्यतमालोकेगुरोपिषत्तुवंभवः पत्निबामोमुह
 त्वनः पुणंपुरुषमकथामृतं ४३ सत्तुवाच इत्यंस्मरष्टः सनुवादराषणिस्तत्स्मारिता
 नेतह जाखिलेदियः कृष्णतुनर्लभश्चवहिर्दिशिः शनैः प्रत्याहृतं भागवतोत्तमोत्तम ४४ इति
 श्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेऽप्रधारवधोनामक्षाष्टोध्यायः ९२ श्रीशुकउवाच सा
 धुरष्टंमहाभागत्वभाभावतोत्तमः यन्नतनयसीशस्यश्रवणपिकथामुहः ९ सतामयं।

भा-२ सारभूतानि सर्गे यदर्थवाणी श्रुतिचैतसामपि प्रतिक्षणं नम्रवदमुत्तम्ययत् स्त्रियोति पूर्वा-
 ३२ दानामिव साधुवार्ता २ शृणुष्व आवाहितो राजन् पिपुल्वं वराभिते ब्रह्मन्निधस्य शिष्य
 ३ वो स्पृगुर्येषामप्युतः ३ तथाः श्ववदनान्मयोरक्षितावत्सपालकान् सरित्पुलिनमानीय
 भगवानिदमब्रवीत् ४ अहो निरम्यपुलिनं वयस्याः स्वकेलिसंपन्नं दुलालकं स्फु
 टत्सरो गंधस्तालिष्विकश्च निप्रतिध्वानलसडुमाकुलं ५ अत्र भोक्तव्यमस्माभिर्हि
 वारूढं शुभार्दिताः वत्साः समीपे यः पीत्वा चरन्नुपानकैः स्तृणं ७ तथेति पाः ये यिला
 ४ ल नभा वत्सानात्तम्यसाधु मुक्ता शिष्यानिबुधजुः समं भावता मुश ८ रुक्षस्य विषक
 पुतराजिर्मज्जैरम्याननाः फुल्लदृशोर्ज्ज्जार्भकाः सहोपविष्टा विपिने विरेजुश्चरन्वा
 भोरुहकर्णिकायाः ९ केचित्पुष्पैरलैः केचित्पुष्पैर्वरकुरैः फलैः स्त्रीभिस्त्वगभिर्दृष रुक्ष-
 क्षिश्चबुधजुः कृतभाजनाः १० सर्वे मिथोदरीयन्तः स्वस्वभोग्यरुचिष्ठ्यक हन्तो हास ३२

यन्तश्चाभ्यवज्जुः सहेश्वराः ११ बिभ्रदे एज्जगपठयोः शृंगवेत्रे च कसेवामेपाणौ मरु
 एकबलेतफ्लान्येपुलीषु तिष्ठन्मथ्येसुपरिसुहृदो हासनमोभिः स्त्रैः स्वर्गलोके भिष
 निबुभुजे यत्तमकचालकेलिः १२ भारते वं वत्सपेक्षुभंजाने प्रच्युतात्मसु वत्सालेन
 र्वने हरविषुः स्तृणालोभिता १३ नादृष्ट्वाभयसंज्ञस्तान् चरुस्मोस्यभीतयो मित्रा।
 एषाशा विरमते हाने व्येवत्सकानहं १४ इत्युक्तादिंदरीकुंजगकरेष्वात्मवत्सकान् वि
 चिनवन्भवान् रुक्षः सपाणिकदलोययो १५ श्रीशुक उवाच अंभोजमजनिस्तदं
 तरागतो मार्याभिकस्येशितुर्दुष्टं मंजमहित्वमन्यदपिततवत्तानि तो वत्सपान् नीत्वा
 न्यत्र कुरुहं परदधात् खेवास्थितो यत्पुरा दृष्ट्वा पासुमोक्ष एव प्रवृत्तः प्राप्तः परं वि
 स्मयं १६ ततो वत्सानहं ह्येष पुनिने पिचवत्सपान् उभावपिवने रुक्षा विचिकायसमं
 ततः १७ कापि दृष्ट्वा तविपिने वत्सान् पाल्यश्च विष्टवन् सर्वविधिकृतं रुक्षः सह

भा-द-
३३

भाचनगामहः १० ततः कृत्वा मुदं कर्तुं तन्माहृणं चकस्य च उभयापितमात्मानं पूर्वी-
चक्रे विश्वरूपेश्वरः ११ यावदक्षपवत्सकात्पक्वपुष्पो वक्रांघ्रादिकं यावद्विष्टि
विषाणवेणुदलशिख्यावादिभूषावरं यावच्छीलगुणाभिधाकृतिवयोमावद्विहारा
दिकसर्वविष्णुभयगिरोगवदजः सर्वस्वरूपोद्यमो २० स्वायमात्मानमनोवत्तानप्रति
षायात्मवत्संघेः कीडनात्मविहारेऽथ सार्वात्मा प्राविशद्भ्रजं २१ ततः कृत्वा नष्टय क
नीत्वा ततः द्वेष्टि निवेशय सः ततः रातामभ्यङ्गान् ततः सप्रविष्टवान् २२ तन्मातरो वेण
रवत्तरोत्थिता बुद्धदोर्भिः परिरभ्यनिर्भरं स्नेहसुतस्तन्यपयः सुधासवमत्वापरं जल
मुतामपायन् २३ ततोऽन्योर्मर्दनमज्जलेपनालंकाररक्षातिलकाशनादिभिः संला
लितः स्वाचरितैः प्रद्वेषयन् सायं गतो यामयमेन साधवः २४ गावत्ततो गोष्टमुपेत्य कृष्ण
सत्वरं हुंकारधर्षैः परिरुतसंगमान् स्वकान्तकान्तवत्सतरानपाययन् सुदुर्लभित्यः स ३३

वदौधसंपयः २५ गोगोपीनां मावृतास्मिन्मर्वालेहर्दिकाखिना पुरोवरास्त्वपि हरेस्ते लोका
मायया विना २६ ब्रजोक्तसांख्योक्तैर्धुस्नेहवत्पद्ममन्वहं शनैः शिमीव वृद्धयथा कृष्णे
त्वपूर्ववत् २७ इत्यमात्मानमनामानं वत्सपालमिषेण सः पालयन् वत्सगोवर्धवि कीडव
नगोष्ठयोः २८ एकदा चायन् वत्सान्सरामो वनमाविशत् पंचद्वामुत्रियामासु हायना पू
रणीभ्यजः ३० ततो विधूराच्चरतौ गावो वत्सनुपत्रजं गोवर्धनादिशिरश्चरतो ददृशुस्तथा
३१ दृष्ट्वाऽथ तत्प्रेतदृशोऽसृतात्मा सगोब्रजोऽन्यात्मयदुर्गमार्गः क्षिपात्कुक्षीवठरास्य
पुच्छो गाहुं कृतैः शस्तुपयाजवेन ३२ समेत्यागावो वत्सा वत्सक्योऽप्यपाययन् गिलय
द्वचो गानिलिहंत्यः शोधसंपयः ३३ गोपास्तद्वेधमायासमो बलज्जोरभमन्युना दुर्गध्वरु
द्धतोभ्येत्यगोवत्सैर्ददृशुः सुतान् ३४ तदीक्षारिणैर्मरसान् ताशयाजातानुरागागतमन्य
तोर्मकान् उदृक्षदोर्भिः परिरभ्यमर्दयिष्याणेरवापुः परमा मुदने ३५ ततः प्रवयसोगोपालो

भा-द-
३४

काश्चेत्तु निर्वृताः रुद्धाङ्गैस्तपातास्तदनुस्मृत्युदश्रवः ३६ व्रजस्परामः प्रेमर्दचीत्योक्तं पूर्वा
 ३४ व्रजनुक्षणं मुक्तस्तेनेष्टपत्येषुष्यतेतुविचिंतयन् ३७ किमेतदनुतमिववामुदेवैर्जिवसा
 तानि व्रजत्युसात्तुनलोकेधर्षवैप्रमवर्द्धते ३८ केयंवाकृतत्रायात्तोदेवीवानार्थुतापुरी
 प्रायोमामास्पमेभर्तुर्नानामेपिविमोदिनी ३९ इतिसंचित्यदशाहोवृत्तास्वयसानपि स
 र्वीनाचष्टवैकुण्ठचक्षुषावपुनेनसः ४० नेतेमुरेशारुष्योनेवैतेतमेवभासीशभिदाश्रये
 पि सर्वेष्टयत्कनिगमात्कथं वदेत्युक्तंनष्टं प्रमुणावलोकैत् ४१ तावदेत्यात्तभूतामन
 मानेनत्रुदनेहमा पुरोवराष्ट्रींउतं दृष्टोसकलंहरिः ४२ यावतो गोकुलेवत्साः सव
 त्साः सर्वेएवहि मायाशयेशयानामेनाद्यापि पुनरुत्थिता ४३ इतएतेत्रकुत्रत्यामन्ना
 यामोदितेतर तावंतएवतत्राष्ट्रींउतोविष्णुनासमं ४४ एवमेतेषुभेदेषुचिरध्यात्वात्य रुक्मि-
 नात्मभूः सत्याकेकतरेनेतिज्ञातुनेष्टकथंचनः ४५ एवममोहयन्विष्णुचिमाहंविश्व ३४

मोहं स्वयेवमाययाजोऽपिस्वमेवविमोहितः ४६ तस्यांतमोवैनेहारंखद्योताक्षिरिबाह
 महतीतरमायैश्येनिहेत्यात्मनिमुजतः ४७ तावत्सर्वैवत्सपालाः पश्येतोजस्यततस्तृणात्
 व्यदृश्यांतघनश्यामापीतकेजोयवाससः ४८ चतुर्भुजाः शंखचक्रगदाराजीनपाणयः किर
 दनः कुंडलिनोहारिणोवनमालिनः ४९ श्रीवत्सांगदोरलकुंबुकंककापाणायः नूपुरे
 कटकेर्भाताः कटिभूजांगुलीयकेः ५० आघ्रिमस्तकमाङ्गलीखुलसीवनदामभिः कामलैः
 सर्वगात्रेषुभूरिपुण्यवदमित्यंत ५१ चंद्रिकावित्रादः स्मरैः सारुणापांगवीक्षिते स्वकार्याना
 मिवरजः सत्वाभ्यांनय्यपालकाः ५२ आत्मादिस्त्रंनपर्यतेः रूर्तिमद्भिः श्वराचरेः नृत्यगी
 ताद्यनेकाहैः पृथक्पृथगुपासिताः ५३ अणिमाद्यैर्महिमाभिरनाद्याभिर्विभूतिभिः चतुर्वि
 शतिभिस्तैः परीतामहोदादिभिः ५४ कालः स्वभावसंस्कारकामकर्मगुणादिभिः समृद्धि
 भ्वस्तमहिभिर्मूर्तिमद्भिर्नृपासिताः ५५ सत्यज्ञानांगतानंदमात्रैकसमर्तयः अस्थश्वभूमा

भा.द. २५ माहात्म्याप्रपिमुपनिषद्शां ५६ एवं सकृददर्शजपरब्रह्मात्मजोऽखिलान् यस्याभासात् पूर्व-
 २५ र्वमिदं विभातिसचराचरं ५७ ततोऽतिकृतको हृत्यस्तिमिते कादत्रोद्दिपः तदा भ्राभूदज
 तस्यो ब्रूदं व्यंतीव पुष्पिका ५८ इतीरेत्रोतर्के निजमहिमनि खप्रमितिके पराजातोऽत
 निरसनमुबन्नसकमिती अनीशोऽदृष्टकिमिदमिति वागुल्यतिसानि च व्याराजोऽत्तात्वास
 पदि परमोऽज्ञानवानिका ५९ ततोऽधो कप्रतिलब्धश्चदुपरेतवदुत्थितः कच्छादुन्मी
 ल्यवेदोर्ध्वराचष्टदं सहात्मना ६० सपद्ये बाभितः प्रपतद्विशो दृश्यत्पुरुः स्थितं हेरावने
 जनाजीव्यदुमाकीर्णसमाप्रियं ६१ यत्र न सर्गिर्दर्वे रास हासन्नेमगादयः मित्राणीवाजि
 तावासादुत्तरुदतर्षकादिकं ६२ तत्रोद्ब्रूह्यश्रुपवंशशिशुत्वनारंजसाधयपरमनंत
 मगाधबोधं ब्रह्मानसखीनिवपुरापरितो विविन्वदिकं सपाणि कवलं परमेश्वरं
 : ६३ दृष्ट्वा त्वरेणानिजधोरणतो वतीत्यष्टष्यो म्बु कनकं दंडमिवाभिपात्य दृष्ट्वा

रुस्य
३५

चतुर्मकवकोटिभिरंधिसुगमं नत्वा दऽश्रुसज्जलैरकृताभिवेकं ६४ उत्थायोत्थाय रुक्म
 स्पविरस्यपदयोपमन् प्राप्तेमदित्वं प्रागृष्टस्मत्वास्मत्वा पुनः पुनः ६५ ज्ञानैरथोत्थाय वि
 मन्त्यनोचले मुकुंदमुक्षीस्त्वितश्रकंधरः कृतांजलिः प्रश्रयवान्समाहितः सवेपथुराह
 दयैलतेतया ६६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे चतुर्थोऽर्धोऽध्यायः ६७ श्रीकृष्ण
 वाच नोमीश्रुते च वपुषेतद्विदंतरामपुंजावतंसपरिपिच्छलस्मृत्वाय वन्यसजेकचलवेत्र
 विषाणवेणलक्ष्मश्रियेभृदुपदेपश्रुयां गताय १ अस्यापि रचवपुषो मदनुग्रहस्येच्छामय
 स्यनतभूतमयस्यकोपि नेशो महिषत्वसिनुमनसांतरेण साक्षात्तेवैवकिमुतात्ममुवावृत्ते
 २ ज्ञाने प्रयासमुरयास्पनमज्जवती वतिसन्मुखरिजो भवदीयवाती स्थाने स्थिताऽश्रुतिगतां तनु
 वाश्रुनौभिर्मिथं प्रायशो जित्तिमिताप्यसितैस्त्रिलोकां ३ श्रेयःश्रुतिं भक्तिमुदस्यते विमोक्षिष्यति
 ये केवलबोधलब्धये नो घाससौक्तेरालवशिष्यते नान्यथा स्थूलतुषावघातिना ४ पुरे स्व

भा-द-
३६

बहवोपियोगिनस्त्वदर्थितेहानिजकर्मलब्धया विबुधभक्तैर्वकथोपनीतयाप्रपेरिन्त्यो
 ५ तस्यापिभूमन्महिमागुणस्पतिविबुधमहत्समलोत्तरात्मभिः अत्रिकि
 यात्स्वानुभवादरूपतोस्तन्यबोधात्मनयानचान्यथा ६ गुणात्मनस्तेऽपिगुणात्विभानु
 हितावतीर्णस्पकईश्वरेष्य कालेनयैर्वाविमिताःसुकल्पैर्भूषांसकरोमिहिकाधुभासः
 ७ तन्नेनकंपामुसमीक्षमारोग्यंजानएवात्मकतंविपार्कं हृद्वाग्ववपुर्भिर्विदधन्मस्तेजी
 वेतयोमुक्तिर्यदेतदायभाक् ८ पश्यसमेनार्थ्यमनेतआद्येपरात्मनित्वय्यपिमापमाय
 नि मायावितर्कैस्तुमात्मवैभवंवायंकिपानैर्ब्रमिवाचिरमौ ९ अतःक्षमसाच्यतमेरजो
 भुवोस्जानतस्त्वत्पथगीशमानिनः अजावलेपाधतमोयचक्षुषः शोभोनुकंथोमयिना
 थवानिति १० क्वाहंतमोहमदहंरवचराग्निवार्भसंवेष्टिताएकघटसप्तवित्तिकायः केद
 विधाविगणितान्पराण्यचर्म्यावाताध्वरोमविवरस्यचतेमहिलं ११ उत्क्षेपणगर्भगत

पूर्वा

रुक्म

३६

स्यपादयोःकिंकल्पतेमातुरधोक्षजागमे किमस्तिनास्तिव्यपदेशभूषितंतवास्तिकुक्षेः
 किंपदस्यनंतः १२ जगज्ज्यातोदधिसंज्ञवीरेनाययणस्योदरनाभिनालात् विनिर्गतो
 जलितिवाम्भवेमृषाकिलीश्वरत्वन्विनिर्गतोस्मि १३ तद्धेज्जलस्थंनवसज्जगदपु-
 किमेनदृष्टभगवत्तदेव किवासुदृष्टरूढमेतदेवकिंनोसपद्यैवपुनर्यदस्ति १४ अत्रैव
 मायाधमनावतारेस्तस्यप्रपंचस्यवहिःस्फुटस्य रूक्मस्यचातर्ज्यदरेजनम्यामायात्वमेव
 प्रकटीकृतंते १५ यस्यकुक्षविदसर्वंसात्मंभातियदतिष्ठा तत्त्वय्यपीहतसर्वंकिमिदं
 माययाविना १६ अद्यैवत्वदत्तेऽस्यकिममनतेमायात्वमादर्शितमेकोसिप्रथमतोअ
 जसुखदत्ताःसमस्ताःप्रपि तावंतोपिचतुर्भजास्तदखिलेऽस्माकमयोपासितास्तावन्मेव
 गत्याभूत्सदमिन्नंअस्मादयंशिष्यते १७ अजानतात्वयदवीमनात्मन्यात्मास्मिर्भिर्महोदित
 स्यमाया सस्याविवाहजगतोविधानइवलमेषोतरवनिनेत्रः १८ सुरेश्वपीषीमतथैवन्

भा.द.
३७

वपिति र्येक्षुयारः स्वर्पिते जनस्य जन्मासनाडुर्मदनिग्रहाय प्रभो विधातः सत्सु ग्रहायः २० पूर्वा
कोवेति भ्रमसम्भगवन्प्राप्तमनयोगेश्वरेतीभवत्तल्लिख्यो लो काहो कथं वा कतं वा कदेति वि
त्तारयन् क्रीडसि योगमायां २१ तस्मादिदं न गदो प्रमत्तस्वत्सु संस्वप्नाभयस्ति धिषणं पु
रुदुःस्वदुःखं त्वय्येव न्दित्यसुखबोधतज्जावनंते माया तत्सु घटपि यत्सादिवावभाति २२
एकस्वमात्मापुस्त्यः पुराणः सत्यः स्वयं ज्योतिरुनंतः प्रायः नित्योऽक्षरोऽजल सुखो निर्गु
नः पूर्णोऽद्यो मुक्त उपाधितोऽमृतः २३ एवं विधं तां स कलात्मना मापि स्वात्मानमात्मात्म
त्वया विचक्षते पुरुचर्कुलस्थोपनिषत्सु च सुखायेतत्तरीव भवान्तावधि २४ आत्म
नमेवात्मतया विज्ञानतां तेनैव जात निखिलं प्रपूजितं ज्ञानेन भूयो वचतस्त्वलीयते रन्वा महे
र्भोग भवान्मोयया २५ अहं न संज्ञौ भव बंध मोक्षो द्वेनामनायो सत्सु तत्तज्जावान् अज रुस
लक्षित्यात्मनिकेवलेपे निचार्यमाहोतराणां विवाहनी २६ त्वामात्मनं परं मत्वा परमात्मानमे ३१

वच आत्मा पुनर्द्ये हि र्मयः प्रहोऽस्तु जनतास्तता २७ अंतर्बिः नंत भवंतमेव सत्यं जंते १
नृगयंति संतः असंभयं त्यहि मंतरं ए संतं ए एतं किमयं नि संतः २८ अर्थं जिते देवप
दांबुजदय प्रसाद लेखानुग्रहीत एव हि जन्माति स्तं भगवन्महिम्नो नवान्य ए कोपि चिदं
निचिन्वन् २९ तरस्तु मेनाय सभूरि भागो भवेऽत्र चान्यत्र तु बानि रश्ता येनाह मे कोपि भव
नाना भूतानि ये वेतव पाद पद्मं ३० अहेति धन्या अजगोरम एयः तन्या मृतपीतमतीव
ते मुदा यासां विभावता तरात्मजा त्मनायत्सयेद्यापि न बालमध्वराः ३१ अहो भाग्यं महो
महो भाग्यं नंदगोप अजो कसां यन्मित्रं परमानंदं पूर्णं जलसनातनं ३२ एषां भाग्यं
हि मां सुतता वराक्षा मेकादशैव हि वयं तव भूरि भागाः एतदृषी कचपूकै रूसरुत्पि वामः स
वीर्यो ध्युदज मध्वमृता वसंते ३३ तद्भूरि भाग्यं मिह जन्म किमप्यदभ्याय हो कुलेपि कात
मां धिरजोभि मेके यजीवितुं निखिलं भगवान्मुकुंदस्त्वद्यापि यत्पदं रजः श्रुतिमृष्यमेवः

भा-ह- ३५ यावद्वागाद्यः स्तेनास्तावत्कारागदं हं तावन्मोहो द्विनिगुणो यावत्कृष्णनेत्रेना ३ पूर्वा
 ३८ ७ प्रपंचेनिः प्रपंचोपिविदंबयविभूतले प्रसन्नजन्मताजदंसदोहंप्रथितं प्रभो ३८ जाने
 तएवजान्तु किं ब्रह्म तौ नमप्रभो मनमोवषषोवाचो वै भवंतवगोचरं ३८ प्रसुजानीहिमं १
 कृष्णमर्वत्वेमेतिसर्वदक त्वमेवजातोनाथजादेमन्नचापितं ४० श्रीकृष्णदृष्टिकुल
 पुष्करजोषदायनश्मानिजैरद्विजयपूदधिद्विकारीन उद्धर्मशावर्हरक्षितिराससप्र
 ङ्गाकल्पमार्कमहरन्भगवन्मले ४२ श्रीशुकउवाच इत्यभिष्टयभूमानं त्रिः परि
 क्रम्यपायोः नत्वाभीष्टजगदाताखधामप्रत्यपद्यतः ४३ नतोनुज्ञोभगवान्स्वधुवं
 प्रागवास्थितान् वत्सान् पुलिनमानि ज्येष्ठया पूर्वस्वाकान् स्वकांन् ४३ एकस्मिन्निपि
 यातेष्वेयाणो शंचातारात्मनः कृष्णमायाहतराजन्क्षणांर्द्धमेनिरेभका ४४ किं किं न कृष्ण
 विस्मरंतीमामायामोहितचेतसः यमोहितं जगत्सर्वमभीक्ष्णं निस्मृतात्मकं ४५ ऊचु ३८

अमुहदं कृष्णस्वागतं तेतिरं हसा नेकोप्यभोजिकवलएहितः साधुभुज्यतां ४६ ततो
 हसनृषीकेशोऽभ्यवृत्त्यसदार्भकैः दशोयंश्चरं मोजगैरन्यकर्तव्यनाशनं ४७ बहूप्र
 सन्नमवधातुविचित्रतागाः प्रोद्गमवेणदलशृंगारचोत्सवाश्रः वत्सान्गृहणन्ननुगगीतप
 विवकीर्तिर्गोपीदणुत्सवदशिः प्रविवेशगोश्र ४८ अद्यानेन महाव्याजो यशोदानंदसुह
 ना हतोवितावयं चास्मादिनिबालाज्जगुः ४९ राजोवाच ब्रह्मन्परोक्षवेहस्मैदयान्ने
 मकथं भवेत् योग्यं सर्वस्वोकेषु स्वयं वेष्टयिष्यतां ५० श्रीशुकउवाच सर्वेषामपि
 भूतानां नृपस्वामैव वज्रभः इतरेऽप्यतिशयास्तद्वज्रभतयैव हि ५१ तद्गजेदयथा
 स्निहः स्वस्वकात्मनि देहिनां नतयाममतालक्षिपुत्रवित्तहादिषु ५२ देहात्मवादिन
 पुंसामपिराज्यसत्तमः पथादेहंप्रियतमस्तथानसनुयेव च तत् ५३ देहोपिममताभाक्चै
 तल्येतोनात्मनः प्रियः यज्जीर्यपि देहेस्मिन्जीविताशाबलीयसी ५४ तस्मात्प्रियतमः

भा-८
३८

स्वात्मासर्वेषामपि देहिनां तदर्थमेव सकलं जगदेतच्चाराचरं ५५ कृष्णमेव न मवेदित्वा पूर्वा
मात्मानमखिलात्मनां जगद्विनाशाय सोऽप्यत्र देहीवाभाति मायया ५६ वस्तुतो जानताम
त्र कृष्णस्यासुचिरिष्णुच भावद्रूपमखिलं नान्यदस्तीति किंचित् ५७ सर्वेषामपि भूता
नां भाषार्थो भवति स्थितः तस्यापि भावान् कृष्णः किमेतदसुखं रूप्यतां ५८ समाश्रिता
ये पदपद्मवत्सवं मत्पदं प्रपश्यन्ते सुरोः भवान्निधिविस्मयपदं पदं पदं यद्विपदं
न ते यो ५९ एतत्सर्वमाख्याने यत्सदाहमिह त्वया यत्कोमारो हरि कृतं जगुः पोगड
के भेकाः ६० एतत्सुखं द्विश्चरितं मुरारे रर्धाई न स्याद्दलजं मनं च व्यक्तेतरूपमजोर्ब
भीष्टं श्रवणा नोत्तरेणोऽखिलात्मानं ६१ एवं विहारेः कोमारो कोमारं न हतुर्वजे नि
त्पायनैः सेतुबंधैर्भूयो भवनादिभिः ६२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे ब्र
ह्मसूतिनाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीशुक उवाच ततश्च पोगडव्यश्रितो ब्रजबभूव

कृष्ण
३९

वस्तुतो पशुपालसंततो गाश्चारयंतो सखिभिः समुपदेर्दं दं च वनं प्रपद्यमानो वचक्रतुः
१ तन्माधवो वैष्णवमुदीरयन् क्लृप्तो गेर्घरादिः स्वयं शो वलात्कितः पशुत्वं पुरस्कृत्य पश
व्यमाविशद्विहृतं कामः कुमुमाकरं वनं २ तन्मंजुघोषा निमृगद्विजा कुलमहमनः प्र
त्यपयः सरस्वती च तेन नृक्षरात पत्रगां धितानि रीश्वरं तु भगवान्मनो हवे ३ सतत्रत
त्रासु एष श्ववः श्रिया फलप्रसन्नो हभरेण पदयोः स्मृशब्दिरा न्वीश्वरं न स्पृशन्तु नृ
स्मयनिवाहा गजमादिपूष ४ श्रीगावानोवाच अहोऽप्रीदं वमरावराक्षितं पारुष
जेते सुमनः फलार्हणं नमस्सुपाचार्यशिखाभिरात्मनः ततो पहत्येतत्तज्जन्ममहत्तै ५
एते लिनस्तव यत्रोऽखिलोऽस्तीत्येगायंतः प्रादिपुस्त्यानुपदं भजेते प्रायोऽप्रमीधुनिगर्ण
भवदीयमुखागुहं वने पि निजहृत्य न घातयेत्वं ६ न त्वत्प्रीतिं शिखिर्दंडा मुदस्तरि एषः
कुर्वन्ति गोपद्वते प्रियमीश्वरेण सत्तैश्च कोकिलगणा गमागता ये धन्या वनो क

भा-८ सद्यावहिसतांनिसर्गः ७ धन्येयमद्यधरणीत्तणवीरुधस्त्वयादत्तशोद्धमलताः कर पूर्वी-
 ४० जाभिष्टुष्टाः नद्योदयः खगमृगाः सद्यावलोकैर्गोष्पोत्तरेणभुजयोरपियत्तहाश्रीः -
 श्रीशुकउवाच एवंवेदावनेश्रीमत्कृष्णः प्रीतमनापशून रमेमेचारुयन्त्रैः सद्गोधः सुसुहाउ
 गः २ क्वचिद्वायतिगायत्सुप्रशोधाविमनुव्रतः उपगीयमानचरितः सग्वीसकर्षणान्वितः
 १० क्वचिच्चकलहंसानाकूजितमनुकूजाते अभित्यतितन्यतेवर्हि एंहासयन्क्वचित् ११
 मेघगभीरयावाचानामभीहरगानपशून ४ क्वचिद्वारूपतिप्रीत्यागोगोपालमनोत्तया
 १२ चकोरकौचचक्राकभारद्वाजोश्चवर्हिणः प्रवुरौतिस्ममत्वानांभीतवध्वाघ्रसिंहयो
 : १३ क्वचित्क्रीडापरिश्रितौपोतसंगोपवर्हणः स्वयंविस्मयत्पाश्वेपादसंवाहनादि।
 मिः १४ नृत्यतोगायतः क्वापिबल्लुतोयुध्यतोमिथः गृहीतहस्तेगोपालान्दुमतोप्रया।
 शंसतुः १५ क्वचित्स्रजवतल्येषुनिमुध्यसमकर्षितः वृक्षमृत्नाः शयः शैतेगोपोतसंगोपवर्ह

कृष्ण-
४०

ए १५ पादसंवाहनंचकुक्केचित्तस्यमहात्मनः अपरेहतपाशानोव्यजेनैः सम्भवीजयन् १
 ७ अन्येतदुत्तुपापिमनोज्ञानिमहात्मनः गायंतिस्ममहाराजतेहः क्तिन्नाधियः शनैः १८
 एवंनिगूढात्मगतिः त्वमाययागोपात्मजलंचरितैर्विडंलयन् रेमेरभालालितपादपद्मवेष्टा
 मैः समंश्राय्यधरीत्राचेष्टितः १९ श्रीदामानामगोपालो रामकेशवयोः सरवा सुबलस्तोक
 कस्माद्यागोपाप्रभारममनुवन् २० गोपाऊचुः रामराममहाबाहो कस्मदुष्टनिवर्हण इतो
 विहरेसुमहद्वन्तालाक्षितकुलं २१ फलाक्षितचभूरीणिपततिपतितानिच संतिक्लिब
 रुक्षनिधेनुकेन्दुरात्मना २२ सोतिवीर्योसुरोरामहे कस्मात्वरूपधृक् आनानुव्यबलैर
 न्यैर्ज्ञानिभिर्वहभिद्वैतः २३ तस्मात्कृतनराहात्भीतेनैभिरभिन्नहन् नसेव्यतेपशु
 गणैः पक्षिसंघैर्विवर्जितं २४ विद्यतेऽमुक्तपूर्वाणि फलानिसुरभीणिच एषवेमुरभि
 र्नेधोविष्टूचीनोवगरसते २५ प्रयच्छतानिनः कृष्णः गंधलोभितचेतसां गोज्ञसीमहती

भा-२ रामगम्यतांयदिरोचते २८ एवंसुखद्वयःश्रुत्वासुखस्यविकीर्षया प्रहस्यजग्मतुर्गोपैर्ब्रूतोता २९
 ४१ लवनेप्रभूः २९ बलःप्रविचपबाहुभ्यांतालासंपरिकंपयन् फलानिपातयामासमतेगजद
 बौजसा २८ फलानांपततांशश्चनिराम्यसुरासिभः प्रभधावतक्षितितत्सनांपरिकंपय
 न् २९ समेत्यतरसाप्रत्यक् द्वाभ्यांपयोबलबली निहत्योरसिकाशंमुंचस्यसंरक्ष् ३०
 पुनरासाधनरश्चउपकोशपराकस्थितः चरणवपरोराजनृबलायप्राक्षिपद्रुषा ३१
 सत्तंरहीलाप्रपद्येभ्रीमयत्नैकपाणिना विसेपत्तराजाग्रेभ्राभणायुक्तजीवितं ३२
 तेनाहमेवहातालोवेपमानोमहाद्विगः पार्श्वस्यकंपयन्भयःसचान्यंसापिचापरं ३३ ब
 लस्यलीलपौत्तरव्यावृद्धिहहाहाताः तालाश्चकंपिरेसर्वेमेहावातेरितादन ३४ नै
 तच्चित्रंभगवतित्यनतेजगरीश्वरे श्रोतंश्रोतमिहंविस्मयतंगुंघंगथापटः ३५ ततःकसंच रुस्य
 रामंचज्ञातयोधेनुकस्थये कोशारोमद्रवत्सर्वेसरथाहतबाधवा ३६ तांतालापततःरुसो ४१

रामश्चानपलीलयो गहीतपश्चाध्वराणांप्रादिणोत्तराजसु ३९ फलप्रकरसंकीर्णंदेस्यदे
 हेर्गतामुभिः राजभूःसतालायेर्धनैरिवनभस्तलं ३८ तयोत्तमत्सुमहत्कर्मनिराम्यविबुधा
 दयः मुमुचुःपुष्पवर्षाणिचक्रुर्वोधानितुष्टुवुः ३९ अथतालफलान्पादन्मनुष्यागतसाध
 साः तएंचपशवःश्चेत्तर्हंतधेनुककानने ४० रुस्यकमलपत्राक्षमुप्यश्रवणकीर्तनः
 लयमानोबुगेर्गोपैःसाग्रजोघ्नतमागमत् ४१ तंगोरजंछुरितकुंतलवद्वर्धवन्प्रसन्नुरु
 चिरेक्षणाचारुहसं वेणुं कणं तमनुगैरनुगीतकीर्तिशोष्योदिदृक्षतदृशोभ्यगमस्तमेता
 ४३ पीत्वासुकुंदमुखसारद्यमशिभंगैस्तापंजहुविरहजंघ्नजयोधितोहि तत्सकृतंसम
 धिगम्यविचेष्टागोष्ठं सजीउहासविनयं परंपागमोक्षं ४३ तयोर्दशोदरोहिण्योपुत्रयोःपु
 त्रवत्सले यथाकामेयथाकालेविधत्तापरमाशिषः ४४ गताध्यानश्रमोतत्रमज्जनोर्ध्वेना
 दिभिः स्त्रीचावसितासचिरांश्चिंतयित्वाधर्मदितौ ४५ जनन्युपहृतं प्राशयस्वाधनमुपलं

भा.द.
४२

लितौ संविश्य चरशय्यायां सुखं सुषुपतु ब्रजे ४९ एवं स भगवान् कृष्णो ह्येव न चरः क पूर्वो-
चित् यथो राम मृते राजन् कालिंदी सखिभिर्हजः ५० अथ गावश्च गोपाश्च निहाधा तपपी
दिता दुष्टं जलं पपुस्तस्यास्तृषात्तो विषद्विषितं ५१ विषां भक्षदुपस्थश्य देवो यत्तु चेतसः
निपेतुर्व्यसवः सर्वे सलिलांते कुरुद्वहः ५२ वीक्षतान् वेतथा भूतान् कृष्णो गोगेश्वरेश्वरः ई
क्षयामृतवर्षिण्या स्वनाथान् समजीवयन् ५३ ते संप्रतीतस्मृतयः समुत्थाय जलांतिकान्
प्रासन् सविस्मिताः सर्वे वीक्षन्तो एषं परस्परं ५४ अन्वमंसत दद्राजन् गोविंदां नुग्रहेक्षितं म
पीत्वा विषं परेतस्य पुनस्तस्यानमात्मनः ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे धेनुक
वधो नाम पंचदशोऽध्यायः २५ श्रीशुक उवाच

